UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Executione sententiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96857

Visual Library

doc.in Clem.j.de re iud.ſuper ver.citatio ſecundum paulum de Leaza.

An iudex in cauſa ciuili poſſit poſſit ponere pœnam in ſententia, Ange. in l.debitor.de re iud.& in Spec.de ſen.§.j.& c.Raynaldus.de teſta.per Io. And in nouel.ad fi.

An ſententia lata ſuper poſſeſſorio ſit diffinitiua vel interlocutoria, Bal. in l.poſt ſententiam.de ſent.& inter.omn.iud.& de ſent. interlocut.Bald. ibidem.

Nota ꝙ in ſentẽtia interlocutoria debet inſeri cauſa abſolutionis: alias iudex facit litem ſuam.Bal.C.de iud.aut.poſt iuſiuran.

Si petitur ſimpliciter ſententiam pronunciari nullam. an iudex poterit pronunciare de iniquitate.Inn.in c.cum contingit.de of.del.in gl.mag.ibi, vel quid ſi petitur ſimpliciter reſcindi.

Sententia debet eſſe conformis libello:quod debet intelligi vt no. Bald. in l.1.C.ſi plures vna ſentẽtia.& l.C.de ſen.ex breui.reci.& l.fi.C.de fideic. lib.Bal.& Alb.ibi,& l.1.C.vt in poſ.leg.& Bal.in l.2.ſi ſeuerior. C. de infa.

Nota ꝙ ſi iudex tollit iuſtam ſententiam per metum, alias non facturus an valeat ſententia, Bal.in l.fi.de pœ.iud qui mal.iud.

Sententia lata pro filiofam.in cauſa appellationis, ſi non appareat ipſum fore filiumfamilias, quæritur quid iuris.Bar.in l.fi.§.neceſsitate. C. de bonis quæ lib.

An ſententia interlocutoria poſſit ferri parte non citata, no. in l.diem ꝓferre.de arb.& l.de vnoquoque.de re iud.vide Alb. in l.nec quicquam. §. vbi decretum.de of procon.& leg.

An ſententia diffinitiua lata præſente reo citato ad inſtantiam actoris, & ipſo actore non præſente, teneat Ang.in d.l.de vnoquoque ꝙ ſic.

De ſententia lata ꝯ eum qui deceſsit.Alb.in l.pen. quæ ſentent.ſine app. reſc.fac.l.in ſumma.§.fi.de re iud.& l.de qua re.& l.tam ex omnibus.de iud. fac.quod no.in c.2.vt lite pen.lib.6.per Arch.& 24.q.2.in ſumma.& l.nulla.de proc.ſa.Bal.in l.vnic.§ in prin.de caduc.tol.& in l.edita.C. de edend. iu repe.

In quibus caſibus valet ſententia vtraque parte abſente lata, & quid in interlocutoria.Ang.in l.ſi quis libertat.de pet.hæred.

Qualiter res ſit exprimenda in libello.Bal.in l.edita.de eden. in quin. q. prin.& non concluſioni libelli.Bal.in l.hac perpetua.de ſent. ex breui.reci.

Nota ꝙ ſententia videtur habere tacitam cauſam per relationem ad acta, quæ idem operantur quod cauſa expreſſa.Bal.in l.ex morte ad l.Aqu. & C.de erro.aduoc.l.j.ſecundum Cy.

An ſententia lata in cauſa ſummaria propriè dicatur diffinitiua Ange. in l.imperium.de iuriſd.omn.iud. dicit quod non.& l. qui reſtituere. de rei vend.

Sententia perimens exceptionem peremptoriam an ſit diffinitiua. not. in clem.fi.de ap.Bal in l.rei iud.C.commin.prog.vel epiſt.

An ſentẽtia imperatoris vel principis teneat ſine citatione partis, Bal. in l.nec cauſas.de appellatio.

a ¶ De Executione ſententiæ.[a] Rub.

QVONIAM non ſufficit ſententiam ferri, niſi & ipſa executioni mandetur, vt extr.de re iudi.cum aliquibus.& proobatur in ipſa rubrica, dum primò dicit de ſentẽtia, & poſtmodum ſubijcit, De re iudicata, quod executionem reſpicit, vt ff, de conſtit.pec.promiſſor Stichi. §.cõſtitutio.ideo poſtquam de ſententia diximus, aliqua de eius executione dicamus, oſtendentes quæ ſententia ſit executioni mandanda, & à quibus:& in quibus rebus: & qualiter: & poſt quod tempus: qualiter, & quo iure executio petatur: & qualiter im-
b pediatur[b],

ADDITIONES.

a ¶ Tancredus poſuit hanc rubricam poſt illas ſuas, de quibus dixi in proxima. ¶ Ioan.de Deo.lib.Iud.parte.j.2.& 3.de hoc tract.Roſ.de vtroque. Vber.& Nep.de Monteal.vide ſ.rub.Alb.Gal.poſuit rubricam de executoribus ſententiarum. ¶ Gui.de Suz.ponit 4.rubricas:primo de executione rei iudicatæ:ſecundo, an detur tunc libellus: tertio, qui exequi poſſint: quarto, de exceptionibus, quæ executionẽ impediunt.De ſecundo & quarto vide quod dicam j.de lib.concep.§.nunc dicendum ſuper ver.25. ¶ Vidi dubitari circa duos habentes iuriſdictionem cauſarum criminalium in ſolidum in certo loco, quorum alter ſolus habens executionem propter id volebat furcas erigere, an id poſſet altero reſiſtente? Et fuit terminatum ꝙ poſſet:& maximè per l.ſi ita.§.1.ff.de vſu & hab. Non obſtat l. Sabinus.ff. cõi diui.& regula, in re cõi, lib.6.quia hic ponitur, ꝙ executio nõ erat cõis: ergo eius ſolius eſt executio, licet exigeret rei ſignatæ ſignũ:facit ff.de offi. præfe.præ.Afri.l.in nomine domini.ibi, ſicut ex clauſuris, &c. & C.de athle.l.vnica, li.x.ff.ad l.Cor.de fal.l.eos.& de iure annul.aur.per totum: & ſimile ext.vt lite pendente, c.1.& cle.de priui.c.2 Repellendus eſt ergo ſocius, qui nullam iuſtam habet contradictionis cauſam, C.de edic. di. Adr. l.fi. Proteſtari tamen poterit, ꝙ per id nullum ſuo iuri, quod habet in cognoſcendo, fiat præiudicium:facit ext.de re iud.ſuborta.ante fin. & de capel.mo.c.2.ad fi.ad idem ff.de teſta.tu.l.idem fiat.de lib.exhib.l. 3.§. pe.& de aqua quo.& æſt.l.pe.Sed quid ſi ille non habet ibi ſolum proprium, vel ad hoc aptum? Videtur, ꝙ cogi poteſt habens locum ad id aptum, ut illũ vendat, cum in executione harum publica & priuata verſetur vtilitas. De prima patet, ꝙ publicè intereſt maleficia puniri, de ſen.excom. vt famæ.& ibi cum concord.in gl.4.Illius autem eſt homines terrere, ne illa committant:& ſic ante tempus occurrere.C.quando lice.uni.ſine iud. ſe vind.l. 1. propter quam cauſam interdum exacerbantur pœnæ, ff.de pœn. aut facta. in fi. ¶ Quia uero excuſationes pœnarum actu tranſeuntes facilè a memoria decidunt, per induſtriam eſt inuentum illas erigi ad pœnarum memoriam, ſiue terrorem, prout de monumentis dicitur ff.de condi.inſt.quidam in ſuo. Viſus etiam fortius imprimit, quam auditus, Inſt. de gradi. affin. & de his uide prin.arboris. De ſecunda patet:quia ad ſolatium paſſorum dãna, uel hæredum interemptorum id pertinet:& patet in utraque.ff.de pœn. capitalium.§.famoſos.& ſunt quaſi cuiuſdam edicti propoſitio ad delicta terrenda, ff.de uar.& extraor.crim.l.ſaccularij.§. ſunt quædam. Is autem, cui cõpetit diſpoſitio finis, habet diſponere, quæ pertinent ad finem, de of. del.c.1.ubi concor.in ul.gl.& ff.de re mil.l.officium regentis. de ſent exc. permittimus.& eodem titulo quoniam.lib.6.Per quod concluditur, ꝙ deficientis iudicij loco, quo ſine alterius incommodo poni poſſint, poterit habens locum commodum compelli ad uendendum propter publicam utilitatem, de qua.ff.ne quid in loc pub.l.1.§.ſunt, qui putant.de reli.& ſump. fu.l.ſi quis ſepulchrum.ad Syl.l.lege Cornelia. quemadmodum ſer. amiſi locus.C.in quibus cau.ſer.pro præ.lib.accip.l.2.

¶ ADDE, quod hæc quæſtio fuit inter Regem Maioricarum & abbatem Anuamæ:& ſuper ea conſultus Old.reſpondit, ut eius conſ. 161. inci. thema, tale eſt:cum materia quæſtionum inter Regem Maioricarum, &c.uide etiam eius conſi.6.inci.quæſtio talis duo homines.

b Impediatur. ¶ Tria prima membra, & quintũ fuerunt Tan. Hoſti. in Sum. de re iud.§.vlt.coniunxit quinque membra.

SVMMARIVM.

1 *Sententia non eſt executioni mandanda, vbi appellatio fuerit interpoſita: & ſi factum fuerit, appellanti fieri debebit reſtitutio.*

2 *Appellans à ſententia, ſemper eſt admittendus, etiam ſi ſine cauſa illam interponat appellationem.*

3 *Appellatione pendente nil eſt in iudicio innouandum.*

4 *Sententia excommunicationis ſecum trahit ſuam executionem: & vbicunque excommunicato ſua deneganda ſunt beneficia.*

5 *Prælati ſententia tenet, quamdiu toleratur.*

Prælatus poteſt excommunicatum ſpoliare beneficijs, quæ ſub ipſo habet.

6 *Excõmunicato beneficijs ſpoliato, an, & quo pacto poſſint clerici, ad quos ſpectat electio, alium eligere.*

¶ Sententia executioni mandanda quæ ſit.

1.§. Eſt autem illa ſententia executioni mandanda, quę de iure valet, & tenet, & quæ non eſt per appellationem, vel reſtitutionis petitionem ſuſpenſa, C.de executione rei iud.l.1.& l.ſi, vt proponis.& l.fi.ff.de re iud.ſi cum nulla. C.in integ.reſt.poſtul.ne quid noui fiat, l 1.ff.ad Turpil l.j.§.fi.alioquin differri debet, donec appellationis, vel reſtitutionis quæſtio decidatur, ext.de officio delegati.c.paſtoralis.§ pręterea & §.fin.Si verò ſuſpenſa fuerit per ſupplicationem, executioni mandabitur, ſed victor ſatiſdabit de eo, quod obtinuerit, reſtituendo, ſi contingat priorem ſententiam retractari, C. de precib. Imperat. offe auth.quæ ſupplicatio.Sed & ſi poſtulata in integrum reſtitutione, & obtenta, pendente cauſa præſumptio ſit, quòd malitiosè poſtulata fuerit, mandabitur executioni ſententia ſub præ-
1 miſſa cautione, vt ex de in integrũ reſtitutione, ſuſcitata. †Quod autem dixi, appellatione interpoſita non eſſe ſententiam executioni mandandam, verum eſt:& ſi factum fuerit, poſſeſſio reſtituenda eſt appellanti:& reuocabitur, quicquid factum eſt, etiam prius quam de meritis appellationis diſcutiatur:vt extr. de iureiur.venientes.in fi.& in præ.§ pręterea.& extrà de app.dilecti.& in authent.vt nulli iu.circa principium, & 2.q.6.appellatione. Et hoc dicunt quidam verum eſſe, cùm appellatur à ſententia ordinarij, vel etiam delegati, cui commiſſa eſt cauſa ſine remotione appellationis, vt in præ.concord.ſecus ſi ſit cauſa, appellatione remota, commiſſa:quia tunc appellatio non impedit executionem ſententiæ talis delegati, vt in § præ. vbi quæritur, an commiſſio obtenta ſuper cauſa appellationis interpoſitæ à ſententia eius, qui datus erat appellatione remota, impediat ſententiæ executionem? Fruſtra igitur hoc quæritur ſi eam ſola appellatio impediret. In e.§.etiam dicitur, quòd eo ipſo, quòd Papa cauſam appellationis committit, reuocat iuriſdictionem prioris iudicis: vt interim executio ſententiæ ſuſpendatur. Ergo à contrario prius quàm fiat commiſſio, primus iudex poteſt ſua iuriſdictione ſententiam exequi.ad idem facit eodem titulo, ſuper eo in fi. ibi, nõ illis, ſed partibus appellationis remedium eſt ſublatum:hoc eſt dicere, quòd propter partium appellationes iudex non dimittet ſententiam exequi, cum eis fuerit appellatio interdicta.ad idem facit extrà de app.paſtoralis. Ideoque non reuocabitur, ꝙ poſt talem appellationem factum erit, donec de appellatione ſit cognitum, extrà de dilat.cap. 1 ſecundum G Na.& P.de Samp. Sed contrà extr.de officio delegati, cum cauſam, quæ vertitur. & capitu.cum olim.in quibus non fuit remota appellatio, & tamen non retractatur ſine cauſæ cognitione, quod fit poſt appellationem. Dicit G. N. quòd ibi cauſa fuerat appellatione remota,

commiſſa:& remotio appellationis operatur,vt non retractetur
ſine cauſæ cognitione,quod fit poſt appellationem. Tu dic, ꝙ re
motio appellationis,quo ad hoc,nihil operatur;quod fit poſt, ar
gu.ext de off.ord.licet.vbi appellatio recipitur,licet fuerit inhi-
bita,& de app.vt debitus.vbi de hoc. Vnde dicitur , ꝙ aut ap-
pellatur à diffinitiua:& tunc ſtatim reuocat, quicquid fit à quo-
cunque iudice appellatione pendente,vt in primis concor. Nec
credo,ſalua prædictorum reuerentia,quòd tunc remotio appel
lationis quicquam operetur, vt j. tit.proximo , §. quibus. prope
fi.ibi,ego dico. Sed hoc fit ex virtute & beneficio appellationis
emiſſæ. Aut ab interlocutoria:& tunc ſecus , quia præſumitur ꝓ
proceſſu,vt extra de appell.cum in eccleſia. Vnde non reuoca-
tur ſine cauſæ cognitione quod fit poſt appellationem ab ea in-
terpoſitam,ut in prædictis contrarijs,& extrà de lib.oblat.c.2.&
3.cum multis ſimilibus.Et eſt ratio,quia poſſibile eſt, ꝙ appella-
tio ſit nulla,vel iniuſta,nec admittenda,ut extra de appellationi.
cordi.§.ꝙ ſi appellator.& c.Romana § ſi verò & § quod ſi. & §.
a ſi autem [a]. ¶ † Quando autem appellatur à ſententia , ſemper eſt
2 admittenda appellatio , qualiſcunque ſit , etiam ſi ſine cauſa in-
terponatur , vt in præd. ca. Romana. §. cum autem.à contrario
ſenſu. Item quia maius præiudicium fit, ſi diffinitiua executioni
mandetur , quaſi poſt appellationem ab interlocutoria aliquid
innouetur. Alij autem aliter dicere conſueuerunt ſuper decr. de
conſti.cum M.in fi.& iunge quod eſt j. de appel. §. nouiſſimè. &
§.in quibus. verſiculo, verum quia.& ſeq. ¶ † Sed pone [b] :age-
3 b bam contra te ſimul petitorio & poſſeſſorio: lata eſt ſententia ꝓ
me in poſſeſſorio,pro te autem in petitorio : appellaui à ſenten-
tia lata contra me:tu verò non appellaſti à ſententia contra te la
ta pro me:vnde peto illam executioni mandari cum in rem tran
ſiuerit iudicatam:tu excipis per decr. de cauſa poſ. & pro. cum
dilectus.quòd executio debet in petitorio præualere: ego repli-
co,ꝙ in petitorio non debet executioni mandari, quia appella-
tione pendente nil eſt innouandum,extrà de ap.dilecto. & de iu
reiur.venientes. in fi quæritur,quid iuris? Reſp. diſtingue , ſecun-
dum Odof. quia aut ſententia ſuper petitorio fuit lata pro aduer-
ſario meo,ideo quia ego non probaui me dominum , per regu-
lam illam,actore non probante,&c tunc talis ſententia non tri-
buit ius aduerſario meo:vnde bene poteſt ſententia ſuper poſſeſ
ſorio pro me lata,executioni mandari:quia non ſequitur , abſo-
lutus eſt,quia ego non probaui:ergo eſt ſua:quia contrarium po
teſt eſſe verum:ar.ex.de reſcri.olim.prope finem. Aut ideo,quia
ille ſe dominum probauit,quia fortè aſſumpſit in ſe onus probā
di,licet eſſet reus,ff de prob.circa.& tunc non eſt exequenda : qa
ex quo pronunciatum eſt rem ſuam eſſe,per conſequens pronū
ciatum eſt non eſſe meam,ff.de procura. Pomponius §. ſed & is.
vnde obſtat mihi exceptio doli:quia peto,qđ reſtituturus ſum,
ff.de excep.doli,l.dolo.& in hoc caſu loquitur præd decr.cum
dilectus.& prędicta diſtinctio probatur ff.de iureiu.ſed & ſi poſ
ſeſſori.reſp.1.vbi dicitur quòd ſi detuli iuſiurandum alicui , qui
iurat rem ſuam eſſe,& poſtea res perueniat ad me , audietur ex-
cipiens:ſi verò iurauit rem meam non eſſe , & poſtea res ad me
perueniat,non audietur,quia non iurauit ſuam eſſe. Sic extra de
cauſa poſ. cùm eccleſia in fine,vbi cànonici obtinuerunt,non ſo
lum ex eo quòd clerici non probauerunt plenè ſuam intentio-
nem,ſed quia ipſi fundauerunt intentionem ſuam de iure com-
4 muni,ſ. electionem regulariter ad canonicos pertinere. ¶ † Item
ſententia excommunicationis ſecum trahit ſuam executionem,
& vbique excommunicato ſua beneficia denegantur , vt extrà
de ap.paſtoralis. Mandatur tamen quodammodo executioni,
quando publicatur,vel etiam aggrauatur:quod dic , vt s. titulo
prox.§. vt autem.ver.verum quia.& ſeq. Item etiam aliæ ſenten-
tiæ ſtatim quoſdam ſortiuntur effectus. ſi enim in ea talis infligi
tur poena,quæ adimat libertatem,vlterius eius teſtamentum nō
valet,nec etiam ex teſtamento capiet,ff de legat 3.l.1.§.deporta-
tus.ff.de poenis,qui vltimo.§ quod ad.extr.de hæret excommu
5 nicamus.§.credentes. ¶ † Secus tamen eſt in his,quæ ratione offi-
cij agit:putà ſi eſt prælatus,& ſententiam fert.tenet enim ſenten
tia quamdiu toleratur,8.q.4.nonne.3.q.7.§.tria. prope prin.ext.
de cohab.cle.& mu.veſtra.19 diſt.ſerui.ff.de off.prætor.l.Barba-
rius niſi fortè lata eſſet in eum ſententia depoſitionis, vel ſpolia
tus eſſet inſignis dignitatis,vt infra de accuſa.§.2 verſi. & nota,
quòd & ſequen.tunc enim ſententia à tali prælato lata , non te-
net,ff.de his qui not.infa.l.2.§.igitur . ff. de iudic. cum prætor .
Ex quo autem ſententia lata eſt contra aliquem de aliquo crimi-
ne,prælatus poteſt illum ſpoliare beneficijs,quæ ſub ipſo habet,
eo tamen prius vocato:& ſuper hoc ſententia contra eum , tan-
6 quam ſuper notorio,videtur lata. ¶ † Clerici tamen, ad quos
ſpectat electio,non eligent alium ſine ſuperioris licentia, vel niſi
eo prius amoto per ſententiam depoſitionis , ſeu perpetuæ
amotionis : hoc proſequere , ſecundum Papam , prout no-
ta. extra de accuſatio.qualiter . 2.in gloſſ. quando igitur . pro-

ADDITIONES.

a §.ſi autem. ¶ libro 6.
b Sed pone. ¶ Super finem ponitur hic iſte ver. qui habebatur s. de pet. & poſ.§.j.ver.quid ſi is.vt ibi dixi.
c Propę finem. ¶ Mihi incipit, 2.q.7.verſ.incipit,credimus tamen.

SVMMARIVM.

1 *Delegati patriarcharum,archiepiſcoporum,epiſcoporum,& aliorum minorum iudicum , & ſubdelegati à delegatis principis,an poßint in poſſeßionem mittere.*
Ordinarius,vel delegatus a principe cauſam alteri committens , quibus uerbis vti debeat.
2 *Delegatus ſimpliciter,ſeu totaliter vices ſuas committens, ſententiam exequi non poteſt,cum nil ſibi retinuerit.*
3 *Delegatus a Principe an,& intra quantum tempus poßit ſuam ſententiā exequi.*
4 *Iudex ſecularis an exequi poßit ſententiam eccleſiaſtici.*
5 *Executio multipliciter diuiditur.*
6 *Executor merus an poſſit bene cognoſcere de precum veritate , in quibus ei demandatur executio.*
Mera executio implicitam habet cognitionem.
7 *Appellatio ab executore an impedire poſſit, quo minus exequatur.*
8 *Executio ſententiæ an in totum per appellationem ſuſpendatur.*
9 *Appellans ab executione ſententiæ an debeat dicere cauſam , quare appellat.*
10 *Iudex appellationis ſi confirmet ſententiam a priori iudice latam , cuius erit eam exequi.*
11 *Appellatione facta ab interlocutoria, ſi iudex appellationis pronunciat male appellatum, remittens appellantem condemnatum ad primum iudicem, quis exequetur hanc condemnationem.*
12 *Sententia doctoris cognitionem cauſarum habentis , per quem executioni mandabitur.*
13 *Condemnatus in vna prouincia an cogi poßit in eadem ſatisfacere.*
14 *Sententiæ executionem petens a proferente , eius officium dicitur implorare.*
Executor eſſe deſinit, qui partes iudicis interponit.
15 *Iudices in cauſis criminalibus per quos ſuas ſententias exequi debeant.*
16 *Executor ſententiæ dubitans de mandato, non tenetur exequi quod mandatur, donec certus fiat.*

¶ Sententia à quibus poſſit executioni mandari.

a 2. §. Nunc dicendum eſt, à quibus mandatur ſententia
executioni [a]. Et certè à iudicibus ordinarijs,
ſiue ipſi iudicauerint,ſiue delegati ab eis , ſiue etiam arbitri com-
promiſſarij,ſi ipſorum arbitrorum ſententia confirmata ſit ex-
preſſo partium conſenſu , vel tacito , ſ.dierum decem lapſu, vbi
compromiſſum non fuit aliqua poena vallatum . hoc probatur
extrà de fo.compet.ſi quis contra.2.quæſtione 6. quiſquis. ff. de
re iud.à diuo Pio.reſpon.1.& §.ſententiam.C.de arb.l.pen.C.de
1 iudic.properandum §.ſin autem reus. ¶ † Quoniam delegati pa-
triarcharum, archiepiſcoporum , epiſcoporum & aliorum mi-
norum iudicum,& ſubdelegati à delegatis principis,in poſſeſſio
nem mittere non poſſunt,vt ff.de iur.om.iudic.iubere.quare or
dinarius delegans,in cuius iuriſdictione eſt res petita, vel alia bo
na condemnati,debet ſententiam executioni mandare , vt extrà
de fo.compe.ſane ſi epiſcopi.& cap.poſtulaſti. C. de præd. mi. ſi
b prædium.ff.de cenſibus,forma.ſecundum Tanc. [b] Io. tamen , &
Bar.& alij dicunt,quòd delegatus ab ordinario poteſt ſententiā
ſuam exequi. Innoc Papa IIII.no extr.de off. ordin. cum ab ec-
cleſiarum.quod quilibet iudex,ſiue ſit ordinarius, ſiue delegatus
à quocunque,ſiue ſubdelegatus,poteſt exequi ſuam ſententiam
per iuriſdictionem,quam habet. Ipſe quoque no ext. de ver. ſig.
dilecto.quod etiam miſſionem in poſſeſſionem ex primo decre
to,& etiam ex ſecundo,tam in perſonali,quam in reali actione,
poteſt facere ſolū delegatus à principe,vt C.quomodo & quan-
iud.in auth.qui ſemel.& l.conſentaneum. j. ver.hoc autem. verū
etiam delegatus a quolibet alio. Alij dicunt , quod delegatus ab
ordi-

ADDITIONES.

a Executioni. ¶ An delegatus Papæ,qui intra terminum ſibi ſtatutum tulit diffinitiuam,illam poſt terminum exequi poſſit.ſcripſi de offi. deleg.de cauſis.poſt gloſſ.in quæſt.quis exequitur ſententiam latam per iudicem laicum ꝰ laicum factum clericum,vel monachum ſcripſi de oblig.ad rat. cap. vno,ſuper gl.in magna ſuppletione,ad fi.
ADDE,ꝙ illud,quod ibi ſcripſit,fuit Oldradi,eius conſil.4.
b Secundum Tancre. ¶ vbi ſupra poſt princip.

ordinario,ſeu ab alio,quàm à principe,decernere & pronuncia
re poteſt de mittendo in poſſeſſionem:ſed dare poſſeſſionē cor
poralem non poteſt,vt in auth.Col.5.de exhib.& intro.reis.§.ſi.
verò etiam quidam.Imò ordinarius delegans ipſam dabit, vt ff.
de dam.inſe.l.4.§.duas.extrà de fo.comp.Romana §. contrahen
a tes[a].de hoc no.s̃.de j.& 2.decre.& §.reſtat. & §. nunc videamus.
s̃.de iud.dele.§.ſequitur.ver.poteſt etiam.& in prędi c.ſi quis ꝯ.
& de off.deleg.ex literis.& c.ſignificaſti.& c.ſeq.& in præd.cap.
quiſquis.& 11.q.1.peruenit.& ff.de re iud.à diuo. Sed, vt ſub tu
b to procedatur,conſulo [b],quòd ordinarius, vel delegatus à prin-
cipe,cauſam alij committens,ſic dicat:
¶FORMA.Talē cauſam,& eius executionem tibi committo:
2 & tūc poterit ille exequi,ex quo ſibi fuerit demādatū. ¶ † Quid
ſi delegatus ſimpliciter,ſeu totaliter commiſit vices ſuas? ſic ip-
ſe non poteſt exequi,cū ſibi nil retinuerit,extrà de off. deleg. ve-
c nerabilis.ordinarius autem non vult exequi. Dicit Io. de Deo [c]
& hoc caſu poterit ipſemet exequi:& ſi hoc non poteſt, denun-
ciet,illud iudici ſeculari,vt infra eodem §.verſic. ſed pone 2.ibi,
3 ſed illud,&c.¶†Hoc autem certum eſt, ꝙ delegatus à principe
poteſt ſuam ſententiam per ſe,vel per ordinarium, ſi maluerit,
exequi intra annum,vt in præ.c.ex literis.vbi de hoc,& c. ſignifi
caſti.& c.ſeq.& de do.& contu.c.1.& de off.ord.paſtoralis.§.prę
terea.& de eo,qui mit.in poſ.cau.rei ſeruā.c.2. & 3. Poteſt etiam
miſſum defendere,vt s̃.de j.& 2 decr.§.iam de effectu.verſic. &
nota.Quòd ſi ordinarius certus eſt de illius iuriſdictione,tenetur
ad mandatum eius exequi,etiam ſi ſcit eam ꝯ ius litigatoris latā
eſſe,vt eodem titulo,paſtoralis §.quia verò. & eodem titulo[l], ſi
quando.& c.cum te.ff.de iudic.ſi prætor.Poterit tamen delega-
to dicere ꝙ læſam habet conſcientiam:& rogare, ne ipſam co-
gat exequi:alioquin appellet,extrà de appella.de priore. & not.
extrà de off delega.ſi quando.Si verò dubitat, non tenetur exe-
qui, niſi certus fiat, vt eodem tit.cum in iure.C. de mandat. prin.
l.vnica,extra de reſcrip.cum contingat.Si autem ſciat eam nul-
lam,puta latam à non ſuo iudice,vel per falſas literas,vel alio mo
do,vt dixi s̃.titulo proximo.§.fi.tunc eam exequi non tenetur,
extrà de crim.fal.ſuper eo.C.ſi ex fal.inſtr.l.iudicati. & in præ.l.
ſi prætor.C.de cond.cau.da.l.2.Sed nunquid mittet in poſſeſſio-
nem rerum,quæ non ſunt ſuæ iuriſdictionis?de hoc in præd. §.re
d ſtat.[d]¶†Hoc etiam nota, ꝙ iudex ſecularis exequitur ſententiā
4 eccleſiaſtici:& econtra,quod dic prout not. ſecundum Papam,
extra,de off.ord.c.1.Quid ſi mandetur alicui, ꝙ mihi det poſſeſ-
ſionem,amoto inde quolibet illicito detentore? Dicunt quidā,
ꝙ iſte non habet iuriſdictionem,niſi ſuper notorijs illicitis, arg.
e extra de off.deleg.ſtatuimus[e].Alij probabilius dicunt, ꝙ proce-
det ſuper non notorijs,iuris ordine obſeruato.de hoc, ſecundū
f Papam,extra de priuileg.cum olim propter[f]. ¶ † Vt autem in
5 hac materia plenius inſtruaris, nota, ꝙ executio alia mera, alia
miſta,quæ proſequere,vt no.in præ.c.paſtoralis. §. quia verò &
2.q.6.§ ſunt etiam quorum.verſi ab executore.& 25.q. 2.ſi non
cognitio.Tu tamen vltra illa,quæ ibi no.circa hoc ſic diſtingue:
Nam ſententia aut eſt nulla,aut eſt iniuſta,aut annullanda.Si ſen
tentia eſt nulla,vt dixi s̃.ver.ſi autem.& hoc coram mero execu
tore opponitur,non cognoſcet ipſe de hoc: imò ſuperſedebit e-
cutioni referendo negotium ſuperiori,extra, de re iud. de cæte-
ro.& in præ.ca.ſi quando.Talis enim ſententia non eſt in re exe-
quenda,vt in præ l.ſi prætor.ext.de re iu.ſuper eo.25.q. 2. ſi non
cognitio.Si verò eſt iniuſta,i.ꝯ ius litigatoris lata,ex odio,vel per
imprudentiam iudicis,& ſimilia,vt ext.de re iu.cum inter vos.&
de emp.& ven.c.fi.& hoc coram executore opponitur, non re-
uocabit ſententiam,nec de ea cognoſcet:quia non eſt cognitor
ſed executor,vt in præd.§.quia verò imò eam exequetur.In exe
cutione enim non quæritur,an ſit iuſtè pronunciatum,necne,C.
de vindict.liber.l.1.ff.de iu.ſi prætor.& C.de execu. rei iud. ſi, vt
proponis.Cæterum ſi ſit annullanda,putà quia lata eſt ꝯ contu-
macem poſtea probantem iuſtam cauſam abſentiæ: quo caſu or-
dinarius debet illum in integrum reſtituere,ut extr.de re iud. cū
Bertholdus.Delegatus verò hoc non poteſt poſt ſententiam la-
tam,cum ſit functus officio ſuo,vt.ff.de re iu.iudex. & extra.de
off.dele.in literis. Si quidem hoc coram executore proponitur,
aut ille,qui ſententiam exequitur,eſt maior illo,qui ſententiam
tulit:vt ſi archiepiſcopus tulit ſententiam:& epiſcopus,qui iure
ordinario ad hoc tenetur,illam exequitur: & tunc executor po-
teſt reuocare,quod reuocandum fuerit iure ordinariæ poteſta-
tis,vt in præ.l.ſi prætor.§.Marcellus.Aut eſt minor: & tunc non
poteſt reuocare,nec cognoſcere,ſed tantum exequi tenetur: qa
minor magiſtratus non poteſt cognoſcere de ſententia lata à
maiori,ff.de minor.minor.Et hac etiam ratione ordinarius non
poteſt cognoſcere de ſententia delegati a Principe, quam illius
iuſſu exequitur,vel etiam eam reuocare, cū delegatus maior ſit
eo.extra de off.dele.c.ſanè.& in prædicto.§.quia verò. ſecundū
6 P.de Samp.¶†In ſumma etiam no.ſecundum Vincen quòd me
rus executor bene poteſt cognoſcere de veritate precum,in qui-
bus ei executio demandatur,vt 25.quæſtione ſecunda, & ſi non
cognitio. Mera enim executio habet ſimplicitam cognitionem,
vt ibi probatur.Sed vtrum ſententia iuſta ſit?de hoc non cogno
ſcet:quia non cognitio,ſed executio ſibi demandatē, vt in præd.
g §.quia verò [g]. Tu verò dic,vt s̃. ¶ † Quid [h] ſi ab executore
7 appellatur?Reſpon.non ideo minus ſententiam exequatur:quia
h ab eo non appellatur,niſi in caſibus,quos dic,vt infra de appell.
§.2 verſiculo 5.puta cum excedit modum in exequendo; quod
fit,ſi præcepit fieri miſſionem in poſſeſſionem magnæ rei, cum
ſufficeret in modica fieri:vel ſi in maiori quantitate, quam ſen-
tentia continet:vel ſi ante tempus exequatur, ſcilicet ante qua-
drimeſtre tempus,vt C.de appell.ſi quis procuratione.quæ pro-
ſequere,vt no.C.quorum appe.non recip.ab executione. Quòd
ſi appellatum ſit ab executore eo caſu,quo fieri poteſt, executio
ſuſpenſa eſt:& appellatione recepta,ſi res ſit mobilis, poſſeſſori
auſertur,& ſequeſtratur,ei dando qui in cauſa appellationis ob-
tinebit.Si immobilis,fructus rei percepit,vel nati tempore emiſ
ſæ appellationis,ſimiliter ſequeſtrantur, re ipſa penes appellan-
8 tem remanente,vt in ea.leg.¶†Sed nunquid in totum executio
ſuſpenditur per appellationem,an id ſolum,in quo modus exce
ditur?Et videtur,per præ.l.quod in totum,quæ generaliter & in
diſtinctè loquitur.& argumentum ad hoc extra de appel.ad hæc
ſi in vna?Reſpon.dic, ꝙ ſi in appellatione exprimitur id, in quo
excedere dicitur,tunc in eo ſolo executio ſuſpenditur, & in alio
exequi poteſt.Si verò dicatur generaliter,appello,quia modum
exceſſiſti,nec dicitur in quo, tunc ratione incertitudinis in totū
9 ſuſpenditur.¶†Hinc eſt,quòd appellans ab executione debet di
cere cauſam quare appellat,ſecundum Vbert. ſicut & iudex de-
bet dicere cauſam,quare appellationem non recipit,ff.de appe.
i recip.ſciendum.extrà de appella.cordi [i]. Cum ergo appellatio
ſit ab executione generaliter prohibita debet cauſa exprimi,cur
ab ea appellatur,argum.ff.de tranſa.cum hi.§.cauſę. ff.de colleg.
illic.l.1.ſecundum Vber.Sed hoc non habet dubitationem:quia
ſemper cauſa rationabilis eſt exprimenda, vbi a diffinitiua non
10 appellatur,extra de appella.vt debitus.& ca.cordi.¶ † Sed pone
k quòd iudex appellationis confirmat ſententiam [k] a priori iudi-
ce latam:quæritur, quis eam exequetur?Dicunt quidam, vt Lau
ren.quòd primus,arg.extr.de off.dele.inſinuante.in fi. & ca.pa-
l ſtoralis.§ præterea.Tanc.[l] Io.B.Vin.& Papa dicunt, quòd tantū
ſecundus,C.de epiſco.aud.ſi quis litigantium.extra de re iu. cau
ſam,quæ.quia prioris iudicis iuriſdictio eſt reuocata, vt in præ.
§ præterea.& de reſcrip.cæterum.Nam ſi ſecundus, ſententiam
infringeret,de cauſa ab initio cognoſcere poſſet,C.de rebus cre.
generaliter.§.& ſi iudex.& 2.q.6.§.ſunt etiam,quorum. in fi.ex-
tra de re iud.ad probandum.& ſi neceſſe eſſet aliquid etiam ad-
dere,& corrigere,in auth.de ſanc epiſc.§.ſi quis cōtra aliquem.
ff.ad Treb.ſi quis priore.extra de in integ.reſt.ex literis, in fi. ex-
tra de teſtamen.c.Raynutius.Et quia ex ſecunda ſententia datur
actio in factum,vt.ff.de his,qui no.infa l.furti. vbi de hoc, & C.
de app.eos.reſp.1.in fi.quomodo ergo primus mandabit execu-
tioni in eo,quod additum eſt,cum de eo non iudicauerit? Ter-
tij dicunt,quòd ſi primus ſit ordinarius,ille exequatur: ſi delega
tus,tunc ſecundus exequatur. Alij dicunt,quòd non refert, per
quem fiat: ꝙ dic,vt no.in præd.§.præterea.Do.meus not.in Sū.
de appel.§.quis ſit effectus.ſub §.ſed qualiter.quòd primus exe-
quetur,etiam ſi ſit delegatus, dum tamen a principe: ſi verò ſit
delega-

ADDITIONES.

a §.contrahentes. ¶ lib.6.
b Conſulo. ¶ Secundum Ioan.de Deo,vbi ſupra,parte 1. verſiculo.dicas
ergo.
c Ioan.de Deo. ¶ Vbi ſupra parte 3.verſic.pone.quod allegat ibi 11.quæſt.
j.de perſona.& cap.ſi quis cum clerico.& C.de epiſco.aud.l.epiſcopale iu-
dicium.
ADDITIO.Adde ver.ſeq.ibi,hoc autem certū,&c.quòd delegatus prin-
cipis poteſt ſuam ſententiam exequi,niſi ſpecialiter princeps ſibi executio-
nem ſententię reſeruauerit,iuribus hic alleg. modo a tempore ſententiæ
intra annum eam exequatur.in cap.quęrenti.extra de off.delegat. ita tenet
Bar.quicquid dicat gl.in l.a diuo Pio.in 2.col.ver.ſecundo quæro. ff. de re
iudic.& pro hoc alleg. tex.in l.vlti.C.de iudic.Et quid de delegato ab ordi
nario,an poſſit ſuam ſententiam exequi,vide Guid.Papæ ſing. 469. incip.
delegatus.Hen.Ferran.
d §.reſtat. ¶ Ibi nil,ſed in §.ſeq.qui incip.nunc videamus.
e Statuimus. ¶ lib.6.
f Propter. ¶ Vbi ſcripſi verſic.portarium.in fi.gl.
g §.quia verò. ¶ ibi no.hoc Vinc.
h Quid. ¶ Vltimum ver.Tan.vbi s̃.
i Cordi. ¶ lib.6.Dubitationem oportet fateri ſaltem, quo ad Legiſtas,qui
ab interlocutorijs non appellant:vide,quod dicam j.tit.primo, §. in qui-
bus,ſuper ver.5.
k Sententiam. ¶ Condemnatoriam,vt j.dicam.
l Tanc. ¶ Ipſe & alij in præd.§.præterea,item ipſe Tanc,vbi ſupra, verſic.
pone.& Alb.Gal.eodem.tit.in,prin.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

a delegatus ab ordinario, tunc ipſe ordinarius[a]. ¶ † Quid igitur, ſi
11 appelletur ab interlocutoria, & iudex appellationis pronunciet
male appellatum, remittens appellantem condemnatum in ex-
b penſis ad primum iudicem[b]: vt ext. de app. vt debitus. quęro, qs
exequetur hanc condemnationem? quia condemnatum debe-
mus intelligere cum effectu. ff. de re iud. ſi ſe § condemnatum.
Dic, quòd primus. nam ſecundus eſt functus officio ſuo, pronun
ciando illum malè appellaſſe: & primus ſuus iudex in illa cauſa
c remanſit, & in alijs[c], extra de app. cum in eccleſia ext. de matri.
contra interdict. eccleſię contrac. c. 1. & 2. q. 1. notum. & ſic ob-
12 tinuit. ¶ † Quid de ſententia doctoris, qui habet cognitionem
cauſarum, vt C. ne fil. pro pat. conue. in auth. habita. quis manda
bit eam executioni? Reſp. dic, quòd ordinarius, vt in præd. au-
d then. ſi quis litigantium, vt ſuprà in princ. huius §.[d] Sed nunquid
ab illa ſententia poterit appellari, & ad quem? Reſpõ. dic, quòd
ad defenſorem ciuitatis: ſicut appellatur à ſententia epiſcopi,
quia parificatur epiſcopo, vt C. de profeſſ. & med. medicos. qđ
verum eſt, ſi litigatores ſunt laici: ſi verò clerici, ad epiſcopum:
ſecundum Iulia. Tu dic, quòd auth. illa, habita. non habet locum
indiſtinctè in clericis, vt notatur s. de reo, verſic. item ſcholaris,
e & ſeq.[e] Sentẽtiam autem vnius iudicis alter poteſt exequi, vt ff.
de re iu. a diuo. §. 1. & extra, de for. comp. poſtulaſti. & ſententia
vnius alteri facit fidem, argumentum. 24. q. j. quiſquis. cum ſuis
13 concor. & 4. q. 5. quiſquis. ¶ † Sed pone: iudex Peruſinus condẽ-
nauit P. Titio in decem libras, quas idem T ab eo petebat: à qua
ſententia non extitit appellatum: proceſſu temporis prædictus
T. & P. morantur in curia Romana: vnde T. petit coram Mare-
ſchalco curiæ, vt dictam ſententiam ex officio ſuo exequatur: q̄-
ritur, an hoc poſſit? Et dicunt multi, quod ſic: argum. pro eis C.
de iu. properandum. §. ſin autem reus. ſed ibi loquitur in ſenten-
tia delegati, quam ipſe delegatus nequit exequi, ff. de re iu. à di-
uo Pio. in prin. & ext. de fo. comp. ſi quis contra. & in præd. §. ibi
& ſiue ipſe, &c. & ibi, not. per rela &c. item pro eis. ff. de iu. l. argẽ
tarium. vbi dicitur, ꝙ condemnatus in prouincia, Romæ cogi-
tur ſatisfacere. Sed illud obtinet ratione contractus, vt ibi patet,
& probatur e. tit. heres. & extra, de fo. com. c. fi. & c. Romana. §.
f cõtrahentes[f]. Item facit pro eis præ. l. à diuo Pio. in prin. § ſed il-
lud in ſentẽtia delegati, vt dixi, vel arbitri quam ordinarius de-
bet exequi, non ipſe, qui iuriſdictionem non habet, vt patet ibi,
& s. in princ. huius §. Item pro eis extra, de of. leg. c. 2. ſed ibi lega
tus ad mandatum exequitur delegati. Item facit pro eis extr. de
fo. comp. poſtulaſti. ſed illud obtinet propter factorum connexi
tatem. Eo enim, ꝙ eſt de crimine condemnatus conſtat per con
ſequens, ꝙ eſt eccleſia priuatus, 81. di. tantis. ext. de accuſa. ad pe-
titionem. & de pur. can. cum dilectus. §. his igitur. Vel ibi is, in cu
ius diœceſi eſt beneficium, prius ſententiabit ſuper beneficio. &
poſtea exequetur ſuper eo, vt ibi innuit Ber. in gl. & ita &c. & ſe
cundum hoc non tangit hunc caſum Sed ille intellectus non pla
cet: imò ibi is, in cuius diœceſi delinquit, pronunciat ſuper crimi
ne, & etiam ſuper beneficio, quod habet alibi: & alter hanc ſen-
tentiam exequitur. Item pro eis facit ext. de raptor. ca. j. ſed illud
obtinet in ſententia excommunicationis, nam excommunica-
tus, vel ſuſpenſus ab vno, ab omnibus eſt vitandus, vt 11. q. 3. cu-
ræ. & in præd. cap. quiſquis. Alii autem dicunt, quod non poteſt
niſi ad relationem, vel commiſſionem iudicis Peruſini: argu. pro
eis, ff. de bo. auctorit. iu. poſſ. cum vnus. §. is cui. vbi eſt argum. ꝙ
vnus non exequitur ſententiam alterius. Sed ille §. recepit hodie
aliam declarationem per præ § contrahentes. idem videtur no.
Accur. ff. ſi quis in ius vo. non ier. l. 2. §. 1. Item pro eis, ext. de off.
or. paſtoralis. §. præterea. vbi videtur, ꝙ vnus iudex ſe nequit in-
tromittere de ſententia, vel proceſſu alterius: ſed ibi ille erat de-
legatus Papæ. qui eſt maior quolibet ordinario: & ideo nullus de
eius proceſſu ſe poteſt intromittere, vel cognoſcere, niſi Papa: iõ
ibi non poteſt dari abſolutio, vel reſtitui poſſeſſio: quia hæc cau-
ſæ cognitionem exigunt. Præterea ibi mortuo delegato Papæ eã
redierat ad delegantem: quare nihil ſuper ea per aliquem pote-
rat quomodolibet attentari, vt ext. de appell. vt noſtrum. & de
off. deleg. paſtoralis. §. præterea, in fi. §. ad relationem autem, vel
commiſſionem proferentis bene poteſt, ſecundum eos, vt in p̄. §.
ſin autem. Tu dic, ꝙ bene poteſt quis coram alio iudice executio
nem petere, non per præmiſſas rationes, quę ad hoc non faciunt,
vt prædixi, nec prædicto modo nõ petetur enim iudicis officio,
14 vt factum fuit, ſed per actionem in factũ. † qui enim agit actio-
ne in factum, dixit ſibi alium obnoxium ex quaſi contractu; un-
de eum conuenit in figura iudicij, dando uidelicet libellum, & li
tem conteſtando, ut j. §. breuiter. uerſi. eſt & ſecundum Porrò ſi
petatur executio ſententię à proferente ipſam, tunc imploratur
officium eius, ut ff. de rei uen. qui reſtituere. non enim ipſe de ſua
ſententia cognoſcet ut C. quomodo & quando iu. ſi, ut propo-
nis. 1. ff. de re iu. iudex. extr. de off. deleg. in literis. & de reſcriptis,
excommunicato. quamuis etiam ſibi in hoc poſſit quis præiu-
dicare actionem in factum proponendo, nam interponẽdo par
g tes iudicis, deſinit quis executor eſſe, C. de edendo, edita[g]. Ex
præmiſſis ergo patet, quod non eſt relatio, uel commiſſio neceſ-
ſaria in caſu propoſito: imo ſine eis Mareſchalcus poterit ſenten
tiam exequi, cum quaſi iure actionis petatur executio, ut præmi
ſi. Nec obſtat præ. §. ſin autem. quia ibi loquitur in eo, qui alte-
rius auctoritate cognoſcit. quia debet ſuperiori uolenti ſenten-
tiam illius exequi, referre, qualiter pronunciauit. Alia autem iu-
ra, quę uidentur contraria, loquuntur, quando quis exequitur
per ſuos executores. tunc enim non dicitur propriè committe-
re, imò ipſe idem dicitur exequi, C. de executi. rei iu. ſi, ut propo
nis. ff. de adminiſt. tut. ita autem. §. geſſiſſe. extra de ſent. excom-
munica. mulieres. in fi. Sed opponitur contra præmiſſa, nam aut
is, à quo petitur executio, eſt ſuperior, ſeu maior proferente ſen
tentiam: & tunc uidetur relatio neceſſaria, ut in præ. §. ſin autem.
Aut par eſt ei, uel etiam minor: & tunc ſimiliter non uidetur, ꝙ
debeat de facto paris, uel maioris ſe intromittere. nam par in pa
rem, &c. ff. de arbit. nam magiſtra. ext. de elect. innotuit. Nec mi
nor magiſtratus poteſt cognoſcere de ſentẽtia maioris. ff. de mi-
nor. l. minor autem. reſp. 1. & §. pe. & 21. diſt. inferior. Sed dic, ꝙ
hic is, à quo petitur, non cognoſcit, an ſit bene, uel malè ſenten-
tiatum ſed ſolum an ſit ſententiatum. Quidam autem dicunt, ꝙ
cum ſententia, uel præceptum in uno loco factum, petitur alibi
executioni mandari, aut is, qui hoc petit, agit actione in factum,
uel iudicati, uel etiam iudicis officio: quod poteſt facere, ſi iudex
illius loci ſit iudex condemnati, cum ſit per ſententiam prędictis
actionibus obligatus, ut C. de execut. rei iu. ſi, ut proponis. Aut a-
git ex pronunciatione facta à iudice, qui tulit ſententiam de ſua
ſententia executioni mandanda: & tunc oportet propter res ſi-
tas

ADDITIONES.

a Ordinarius. ¶ Plenius de hoc ſcripſi in apparatu in prę. §. præterea. vt ibi dixi ſuper gloſſ. ſed pone. in fi. Vt autem hæc, & ibi ſcripta clarius intelligas, nota, quod hic & ibi formatur quæſtio non in genere, ſcilicet quis exequatur ſententiam latam per iudicem appellationis, ſed quis exequatur ſententiam eius, quæ confirmat primam. & debet hoc intelligi de ſententia condemnatoria. Conſtat enim, quod abſolutoria primi confirmata per ſecundum, non requirit executionem. Item ſi caſſaret condemnatoriam, ſiue expreſſe abſoluat, ſiue non, certum eſt, quod neuter exequetur. Si autem abſolutoriam primi iudicis iudex appellationis caſſaret, & abſolutum cõdemnaret, quod eo caſu facere debet: vt dixi ſupra tit. prox. §. vt autem. ſuper ver. in iudice autem indubitatum eſt, quod primus non exequeretur quod non pronunciauit, imò executio eſſet contra ipſius pronunciationem: vnde non ſibi comperit, ſed condemnanti. Et ſic ex quatuor caſibus reſpicientibus propoſitum qui non ſunt plures, vbi non fiat diuiſio ſententiæ prioris, vel ad illam additio, tres ſunt indubitati, ſcilicet quando primus iudex abſoluit, ſiue confirmetur ſententia, ſiue infirmetur per ſecundam, & ſic habes duos caſus. Tertius, quando primus condemnauit, & ſecundus abſoluit. Remanet ergo ſolus quartus dubius, quando primus condemnauit, & ſecundus confirmauit. Et opinio Lauren. placet Hoſt. hoc caſu, quando ſine vlla correctione confirmata eſt, vt ſ. primus iudex, ſi fuit ordinarius, exequatur, vel delegatus qui exequi poſſit: & æquitatem habet hæc opinio, cum certum ſit, quod lata ſententia competebat illi executio, ſi non fuiſſet appellatum. Caſſata igitur appellatione, nonne ſumma æquitas exigit, quod executio impedita per illam, reuertatur ad ipſam? Hoc autẽ fortius in criminali procederet, quando primus iudex, à quo fuit appellatum, talis erat, qui habebat ius remiſſionis petendæ, per auth. ut nulli iud. §. ſi vero quis comprehenſorum. de quo uide, quod no. in clem. de re iu. paſtoralis, ver. quod ſi punitio. in gl. ſed nunquid.
ADDE Bar. in l. à diuo Pio. in prin. ver. quæro, & reuoco in dubium. ff. de re iud.

b Iudicem. ¶ Si vero ille non condemnaſſet, primus iudex non condemnabit, niſi in fine litis: vt not. j. de expen. §. nunc videndum. verſicul. quid ſi iudex.
ADDE epiſcopum Alex. in c. ex ratione. in 27. col. ext. de app.

c Et in alijs. ¶ Si eſt ordinarius.

d Huius. §. ¶ Aliqui legum doctores tenent, magiſtrum, qui ſententiauit contra ſcholarem, exequi poſſe, ſi ſcholaris ibi habebat bona: quod ſi non habet bona, vel non habet ſufficientia, ad requiſitioné magiſtri exequetur is, in cuius territorio habet bona, vel cuius regimen pertimeſcit, vt dicit lex pen. C. de arbit. & ff. de bo. auctor. iud. poſſi. l. cum vnus, §. pen. & de re iud. à diuo.
ADDE Bar. in d. l. à diuo Pio. ver. quæro: pone.

e Et ſeq. ¶ Propriè in ver. ſed quid ſi ſcholaris. & ſcripſi in decr. ſi diligenti. de foro comp. ſuper gl. hic ergo. Sed ſi recipiatur opinio, ꝙ in magiſtro clerico habeat locum lex, procederet ſolutio Iulia. Scire debes, quod Legiſtę de hac appellatione alias quærunt. ſ. ſi alter ex trib. iudicib. coram quibus fit vocatio, pronunciat ſe iudicem, an ab hac ſententia poſſit appellari? Et dubium eſt Legiſtarum, qui ab interlocutorijs non appellant, C. quo. app. non rec. l. ante ſententiæ, Antiqua gl. in auth. habita. C. ne fil. pro pa. in fi. mouit dubium non tamen apertè: nec illud ſoluit. Noua gl. dicit, ꝙ ſic, & bene eſt ratio quam reddit etiam ibi Cy. in 9. q. quia licet ſit interlocutoria, non tamen poſſet grauamen eius releuari per appellationem interponendam à diffinitiua, & tardè ei tunc contradiceret, ff. qui ſatiſda. cog. ab arbitro. probatur etiam id per l. apertiſſimi. C. de iu. facit de app. c. vlt. in fi. lib. 6.

f §. contrahentes. ¶ lib. 6.

g Edita. ¶ De hoc ſatis j. §. breuiter. in prin.

tas in alio loco, quòd officium iudicis illius loci interueniat, &
effectui mandet, quod per iſtum pronunciatũ eſt: & tunc quaſi
cum vt miniſter habeat hoc facere, neceſſaria eſt relatio eius, qui
15 ſententiam tulit, vt in præ § ſin autem. & in præ. l. à diuo. ¶ † Itẽ
nota, quòd iudices in cauſis criminalibus ſententias ſuas per exe
cutores qui Carnifices vocantur, exequuntur, 23. q. 5. non fru-
ſtra. & c. cum homo. & talis executor truncando caput, vel mem
brum condemnati, non peccat: vt ead. q. miles. & c. non eſt cru-
delis. & c. ſi homicidium. quia non ipſe, ſed lex occidit, ea. q. dũ
homo Si tamen ſponte quis interfecit, quem ſcit à iudice occi-
dendum, peccat, & homicida eſt, vt ea. q. cum miniſter. & c. ſeq.
& c. cum homo. Sed nec iudex, qui iuſtè hominem ad mortem
condemnat, peccat: quia officia iuſtæ vindictæ bono animo im
pleri poſſunt, modo quo iudex, & modo quo lex, vt ea. q. officia
& c. ſeq. & c. non fruſtra. & c. ſi homicidium. & c. de occidendis.
& quæſt. 4 quæſitum. & cap. ſeq. nec ſcelus committit, nec ſan-
guinem fundit, vt ead. quæſtio iudex. & ca. ſeq. imò miniſter Dei
eſt, vt ea. quæſt. qui malos. & Deus in hoc placatur, vt ea. cauſa. q.
4. ſi quos igitur. Item nota, ꝙ iſti executores multis modis appel-
lantur, vt s̃. de cita. § ſequitur. An autem ordinarius, vel delega-
tus, qui non poteſt ſuam ſententiam exequi, poſſit brachium ſe-
culare inuocare: dic, vt s̃. de iu. del. §. ſequitur. ver. ſed nunquid.
16 ¶ † Hoc quoque certum eſt, quòd ſi executor dubitat de manda
to, non tenetur exequi, quod mandatur, donec certus fiat: extra,
de reſcrip. cum contingat. de off. delegat. cum in iure. C. de man.
prin. l. vnica, 97. diſtinctione, nobiliſſimus.

SVMMARIVM.

1 *Præceptum iudicis de ſententiam exequẽdo, ſub qua forma debeat in actis Curiæ ſcribi.*
2 *Debitor pecuniæ, vel alterius rei expreſſæ, an in eadem re ſoluere teneatur.*
Ordo quis ſeruandus in bonis debitoris capiendis.
3 *Relatio executoris ſub qua forma fieri & ſcribi debeat in actis iudicialibus.*
4 *Sententia in procuratorem lata, an executio fieri debeat in eius bonis, aut domini.*
5 *Sententia lata in vniuerſitatem, tanquam debitricem, nec in ea ſit, quod poſſideatur, an omnes teneantur ad contributionem.*
6 *Procuratore eccleſiæ ratione contumaciæ condemnatio in expenſis, an in bonis eccleſiæ fiet executio.*
7 *Procuratore ante ſententiam malitioſè appellante: propter quod condemnatur in expenſis, an executio fiet in bonis procuratoris, an domini.*
8 *Tutor ſi pupilli nomine lite conteſtata contumaciter abſit: propter quod condemnetur, in cuius bonis fieri debeat executio.*
9 *Curatoris officium quando finitum cenſeatur.*
10 *Reo in cauſa debet ſententia præiudicare.*
11 *Filiofamilias ob delictum condemnato, an in bonis paternis et legitima debeat fieri executio.*
Legitima an viuo patre filio debeatur.
12 *Condemnatus nolens reſtituere, manu militari poteſt cogi, & etiam res auferri.*
13 *Executor non inueniens bona condemnati ſub eius iuriſdictione, ſub ſpecialibus verbis relationem facere debet ad iudicem ſub cuius iuriſdictione ſunt bona condemnati, vt ſententiam exequatur.*
14 *Sententia lata contra monachum, in cuius bonis executio fieri poſſit.*
15 *Debitore condemnato an poſſit fideiuſſor conueniri.*
16 *In executione ſententiæ facienda contra maiorem habentem res mobiles, et immobiles, & nomina, an ſit ordo ſeruandus.*
17 *Executio an in re promiſſa fieri poſſit.*

¶ Sententiæ executio in quibus & qualiter fieri debeat.

3. §. Sequitur videre, in quibus, & qualiter executio
fiat. Et quidem hoc modo fiet. ſi enim a-
ctum eſt actione reali, id eſt, ſi aliqua certa res ſit petita, puta pre
dium, vel equus, vel domus, mittẽdus eſt actor in poſſeſſionem
rei ſibi adiudicatæ, vt ex. de re iu. cum Bertol. in fi. mãdabit enim
iudex ſuo executori, quòd ipſam rem: ſeu eius tenutam & cor-
1 poralem poſſeſſionem det actori. ¶ † Quod præceptum in actis
curiæ ſcribatur ſic.
¶ FORMA. Talis iudex curiæ talis, exequendo diffinitiuam
ſententiam à ſe, vel à tali iudice latam, manu talis notarij ſcri-
ptam, præcepit tali executori, ſeu curſori eiuſdem curiç, vt det
F. tenutam & corporalem poſſeſſionem talis rei petitæ: in
cuius rei teſtimonium P. eſt eidem T. ſententialiter condem-
natus. Hoc facto, executor ille mandatum iudicis exequatur,
& iudici referat, quicquid fecit: quod etiam in actis redigatur
hoc modo:
¶ FORMA. H. talis curiæ curſor, ſiue executor retulit ſe de
mandato talis iudicis exequendo ſententiam ab eo, vel à tali iu-
dice latam, dediſſe tenutam, & corporalem poſſeſſionem T. ta-
lis fundi in tali loco poſiti, cuius confines ſunt tales, in cuius fun-
di reſtitutione P. vt dicitur, eſt dicto T. per eandem ſententiam
2 condemnatus. ¶ † Si autem perſonali, vel alio modo actum ſit,
a fieri debet executio in rebus condemnati [a], ſic, vt primo capian-
b tur mobilia. ſi qua poſſidet: ſecundo immobilia [b]. tertiò perue-
nitur ad nomina, ſiue iura, id eſt ad ea quæ ſibi debentur: ita ta-
men, vt confitentis debitum non negantis nomen pignori capia
tur, vt ff. de re iu. à diuo Pio §. in venditione. & §. ſed verum. & §.
pe. arg. ext. vt lite non conteſt. quoniam. §. ſi in fi. in verſi, quid ſi
capiatur. Sed ſi ſuper rebus capiendis fiat ab aliquo controuer-
ſia, illa dimittantur, & alia capiantur, quæ ſine controuerſia
ſint, vt in prædicta. l. à diuo. §. ſi ſuper rebus & §. ſed & illud. Si
autem alia bona non habeat, niſi ea, ſuper quibus controuerſia
mouetur, tunc iudex, qui exequitur ſententiam, debet ſumma-
tim de proprietate cognoſcere: & ſi viderit rem eſſe condemna
ti, ſententiam exequatur in illa: alioquin rem illam dimittat, vt
in ea. l. Mandabit igitur iudex curſori, ſeu executori, vt det tenu
tam & corporalem poſſeſſionem in bonis & de bonis Antonij
valentibus centum lib. nomine ſortis, & decem nomine expen-
ſarum, in quibus P. eſt eidem T. ſententialiter condemnatus, ſci
licet primò de mobilibus ſi apparuerunt: alioquin de immobi-
libus: quòd ſi mobilia, vel immobilia non apparuerint, vel non
ſuffecerint, det, vel ſuppleat de nominibus, ſeu iuribus P. præ-
dicti: & hoc mandatum in actis ſub eadem forma ſcribatur hoc
modo.
FORMA. Talis iudex curiæ talis vt s̃. in præ. forma vſque, &
corporalem poſ. & iunge, in bonis, & de bonis, & c. vt s̃. prox. in
3 forma mandati vſque in fi. ¶ † Poſt hæc executor mandatum ſibi
factum exequatur: quo facto iudici referat, quicquid fecit: cuius
relatio ſic ſcribatur.
¶ FORMA. H. talis curiæ. & c. vt s̃. vſque, poſſeſ. T. iunge, de
ĩ. ſcriptis bonis P. pro centum lib. nomine ſortis, & decem nomi
ne expenſarum: in quibus, vt dicitur, dictus P. ipſi T. eſt per ean-
dem ſententiam condemnatus, ſcilicet primò de vna culcitra &
duobus linteaminibus: vel de tali uinea in tali loco ſita cuius con
fines ſunt tales: & ſic de ſingulis rebus. Qualiter autem fiat uen-
ditio rerum ex cauſa iudicati aſſignatarum, uide s̃. de primo. &
ſecundo decre. §. nunc dicamus. uerſicul. illud autem & ſequen.
4 ¶ † Sed & ſi lata ſententia fuerit in procuratorem, executio ta-
men fiet in bonis domini, ſi habuit à domino mandatum: ſi uero
c ſine mandato litigauit, tunc fiet in bonis procuratoris [c]. Hinc,
eſt, quòd tutor, & curator & actor municipum uel ſyndicus, nõ
uidentur ſine mandato litigaſſe: ideoque in bonis pupilli, mino-
ris, uel uniuerſitatis, fiet executio, ff. de re iud. l. ſi ſe non obtulit,
in

ADDITIONES.

a Condemnati. Quærit Gui. de Suz. vbi s̃. in fi. vlt. reſpon. an debitor condẽ
natus in pecunia, inſtante creditore præcisè cogatur pecuniam ſoluere?
quod videtur, quia inuito creditore, & c. ff. ſi cer. pet. l. 2. C. de ſolut. mani-
feſti. dicit, quoſdam hoc tenere. Ipſe autem tenet condemnatum, ſi debet
pecuniam, ad id teneri: alias ſecundum ordinem, qui ſequitur, ſatisfiet cre
ditori, dicens, quod pretioſiora dabuntur in ſolutum iuxta formam auth.
hoc niſi. C. de ſolut. Eſt etiam ſciendum, ꝙ Albe. Pap. tractauit quæſtionẽ
ſtatuti Papienſis, quo canebatur, quod omnis debitor pecuniæ etiam hæ-
res, in pecunia ſoluere teneretur. Solutionem eius non vidi. Et quia etiam
de hærede loquitur, vide, quod dixi s̃. de inſtr. edit. §. fi. ſuper verſi. nunc di-
camus. Aliam quæſtionem, quæ tendit ad idem, formauit Cyn. de ſtatuto
ſuæ ciuitatis Piſtorienſis, per quod non recipitur beneficium ceſſionis, in
præ. auth. hoc niſi. quam etiam inſolutam dimiſit. Papien. autem allegat pro
ſtatuto, quod ipſius verba ſeruanda ſunt, & non calumnianda: & in dubio
verbis eſt ſtandum, & generale generaliter intelligendum, etiam ſi per-
quam durum: & maximè, cum locorum rectores iurant illa ſeruare: quia à
periurijs cauere debent. Ad contrarium allegat, quod generalia verba ſta-
tuti non tollunt beneficium ſpeciale, illius mentione non facta, ff. de lega. 3.
vxorem. §. felicisſimo. de ver. oblig. l. doli clauſula. ff. de legat. 3. l. ſi quis. in
prin. Quicquid loquantur ſtatuta, pacta contrahentium, vel renunciatio-
nes ipſorum, ſi debitor ſibi tuitionem contra carceres parare poſſit, vel
carcerum manſionem ſi perhorreſcit, venire oportebat ad remedia per ius
inuenta, de quibus hic ſequitur.
¶ ADDE, vt per Panor. conſi. 22. inci. in quæſtione Dominici. 2. libro. &
Fe. conſilio 58. vbi tenet, quòd valet pactum, quod non liceat cedere
bonis.
b Immobilia. ¶ Non obſtat C. de his, qui ad eccle. confu. l. fina. §. cum
autem, ubi præponuntur immobilia: quia ibi non ponderatur ordo, vt
ibi not.
c Procuratoris. ¶ Id eſt, illius, qui dixit ſe procuratorem.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

in prin. & §. j. & 2. ¶ † Quid [a] ſi vniuerſitas eſt debitrix, nec eſt in
a vniuerſitate quod poſſideatur, nunquid tenentur omnes ad con
tributionem? Reſp. dic, ꝙ ſic, ut no. ff. quod cuiuſ. vni, l. 1. §. qui-
b bus [b]. & ar. ff. de cen. cum poſſeſſ. ff. de ali. & ci. le. l. 4. ff. de colle. il
lici. l. 1. reſp. 1. hoc plene proſequere, prout no. ſecundum Papā,
c ext. de ſent. excommu. graue [c]. Item quid ſi vniuerſitas diſſolua-
tur, nunquid quilibet poterit partem ſuam petere? dic ꝙ ſic, ff.
6 de colleg. illicit. l. 1. 2. & 3. ubi de hoc. ¶ † Quid ſi procuratore ec
cleſiæ ratione contumaciæ condemnatur in expenſis? not. Papa
Inno. extra vt lite non conteſt. c. 1. in fin. quod in bonis eccleſiæ
fiet executio: ſecus autem eſſet, ſi procurator falſa inſtrumenta
produceret, vel aliam fraudem faceret. Quid ſi ex facto ſimula-
to ſententia fertur nunquid fiet executio? de hoc s̄. de confeſſ.
§. nunc videndum. ver. de facto. Et ſcias, ꝙ cum ſimul petitorio
& poſſeſſorio agitur, ſiue ab eadem parte, ſiue à diuerſis actum
ſit, ſiue ſimul, ſiue diuerſis temporibus agi cœperit: primo eſt ſen
tentia ſuper poſſeſſorio executioni mandanda: & hoc, ſi ſimul la-
tæ ſint: ſecus ſi diuerſis temporibus. quod dic, vt extrà de cauſ.
poſſeſſ. & propri. cum dilectus. & melius ſuprà de petit. & poſſ.
7 §. 1. verſi. vt autem, & ſequen. ¶ † Sed quid, ſi procurator malitio-
ſe ante ſententiam appellat, & idem condemnatur in expenſis:
vt extra, de appellationibus. vt debitus. Reſpōdeo voluit domi-
nus Papa Clemens III. lumen iuris, quod executio fieret in bo
nis procuratoris, & quod ipſe procurator de ſua burſa ſolueret,
& non dominus: arg. ad hoc ff. ſi quis ius dic. non obtem. l. vnic.
nec enim intelligitur ei dominus mandaſſe, ꝙ malitias adhibeat.
Hinc eſt, ꝙ curator non debet calumnioſam actionem propo-
nere: quod ſi fecerit, non repeteret ſumptus à minore, arg. C. de
inoff. teſt. ſi pater. 2. prope fi. ff. de his, qui vt indig. Polla. ff. de ad-
miniſt. tut. ſine hærede. §. pen. Poſtquam enim procurator agere
incipit, & factus eſt dominus litis, ſi contumax ſit, vel aliquid ma
litioſe agit, ipſe tenetur, & de dolo punitur, vt in prædicta l. ff. ſi
quis ius di. non obtemp. ſecus ſi ab initio ipſe mandatum occul-
tat: quia tunc dominus condemnatur, ut ext. de appella. ſæpe. in
prin. Item ſi procurator interrogatus, reſpondet ſe neſcire, quæ
ad cauſam pertinent, condemnatur in expenſis, s̄. de procurato.
8 §. 1. verſi. item quod omnino. ¶ † Sed pone lite conteſtata cum tu
tore pupilli nomine, tutor contumaciter abeſt, propter quod
fertur ſententia contra ipſum quæritur, vtrum mandabitur exe-
cutioni in bonis eius, an in bonis pupilli? Et uidetur, ꝙ in bonis
eius, arg. ff. ſi quis ius dic. non obtem. l. 1. non enim conuenitur
pupillus ex dolo tutoris, niſi in quantum factus locupletior eſt,
ff. de adminiſt. tu. l. fi. ff. de reg. iur. neque interdum. ad idem. ff. de
re iud. ex cōtractu paterno, ff. de neg. geſt. l. qui aliena. § tutoris.
ff. ad leg. Aquil. proinde. §. ſi procurator. ff. de excuſ. tut. l. 2. §. tu-
tor. Arg. contrà, quod in bonis pupilli, omnia enim iura hoc di-
cunt, præſertim cum ſe non obtulit, C. quando fiſcus, uel pri. l.
propterea, ff. de re iu. ſi ſe. ad idem ff. de tribut. l. procurator. con
tumacia enim nocet pupillo ab initio: ergo multo fortiꝰ ex poſt
facto, ff. de bo. autoritat. iu. poſſi. ſi minor. SOL. Dicunt quidam
de æquitate, quod in bonis tutoris: alij contra, & verius: quia po
teſt eſſe minor cōtumax. Hinc eſt, quod reſtituitur, ſi ob hoc ſen
tentia lata ſit contra eum, ff. de minor. minor ſi quaſi. Si tamen tu
tor dolum, uel culpam commiſerit in non ueniendo, ipſe tene-
bitur, ff. de euict. ſi ideo. Pupillus tamen poterit reſtitui, C. de iu.
properandum. circa fin. & uide ſupra. de contumacia, §. cum di-
d camus, uerſicul. ſed nunquid minor. [d] ¶ † Item pone, ad peti-
9 tionem creditorum datus eſt curator hæreditati iacenti, quia he
res inſtitutus eam repudiauit: actum eſt cum curatore, & tādem
condemnatus eſt, & ſententia in rem tranſit iudicatam, poſt hoc
quidam hæreditatem illam adiuit ab inteſtato inuentario per eū
confecto: & demum præfatus curator citatur ſuper ſententiæ ex
ecutione: ſed heres ſe opponit quaſi ſua interſit, dicens ſe reſpō
dere paratum: quæritur, utrum curator excuſetur, quo minus e-
xecutio contra eum fiat? Et arg. eſt quòd non, ff. de in ius uocan.
neque. §. j. extra de in integ. reſtitutio. ſuſcitata. cum enim iſte nō
ueniat, ut defenſor uocati, excuſari non debet. Argumentum
contra: quia hæres paratus eſt docere, quod ad eum pertinet: &
ſic perpetuo adire poteſt, C. de iure delibe. ſi curator, ff. de appel
lat. a ſententia. extrà de teſtib. ueniens. 2. extra de re iu. cum ſup.
C. de non numer. pecuni. ſi cui. C. de accuſa. l. 2. & hoc uerius di-
citur. Finitum enim eſt curatoris officium, ff. de tut. & cur. datis
ab his, curatorem. Vnde non eſt cum eo amplius agendum, nec
ratione ſui, nec ratione rerum, ut C. quādo ex facto tut. uel cur,
l. j. & ff. eod. poſt mortem. ad idem C. quando fiſc. uel priua. l. 1.
10 ¶ † Quid ſi ſententia lata eſt contra defenſorem, qui ſe litis defen
ſioni obtulit, nunquid mandabitur executioni ſine alia ſenten-
tia contra fideiuſſores, qui promiſerunt de iudicato ſoluendo?
e Et uidetur, quod ſic, ff. iu. ſol. l. 1. C. de uſur. rei iu. l. fi. [e] ff. de re iu.
a diuo. §. item quid dicemus. ſciunt enim reum eſſe in cauſa, un-
de ſibi deberet ſententia præiudicare, ff. de re iudica. l. ſæpe. §. 1.
Nam & ſententia lata contra hæredes, extenditur ad alios poſ-
ſeſſores, ff. ut in poſſeſſ. le. circa. ad idem. ff. de legat. 2. cum filius.
reſp. j. ff. de cri. expil. hære. l. antepen. & ff. fa. erciſcund. hæredes,
§. idem. Item obligauerunt ſe de iudicato ſoluendo: unde ſi non
mandaretur ſententia executioni, ſed expectaretur alia contra
eos, non uiderentur de iudicato rei, ſed de ſuo promiſiſſe: quod
eſt falſum. Item una ſententia eſſet alterius litis initium: quod eſ
ſe non debet. Argumentum contra, quod non præiudicet, nam
ipſi non ſunt condemnati, ff. de poſtul. Imperator. C. quorum
appel. non rec. ab executione. & ſententia contra fideiuſſores la
ta, ſtipulatio non committitur, ff. iu. ſol. l. iudicatum. § 2. & facit.
ff. de adult. l. denunciaſſe. §. fin. ff. de iuriſdictio. omn. iud. & quia.
C. res inter alios ac. per tot. ff. de tutel. & rat. diſtrah. alterius. C.
de libe. cauſa, l. final. C. de fideiuſſor. authentic. præſente. Item re
ſtituto minore non uidetur fideiuſſor reſtitutus, ff. de minorib.
l. 3. §. ſed utrum. C. de fideiuſſor. min. l. ſecunda. Super hoc dic, ꝙ
aut eſt fideiuſſor in contractu: & tunc ſententia contra eum lata
non præiudicat fideiuſſori: imò ſibi dabitur libellus, ſi reus ſol-
uendo non eſt, ut in iuribus pro hac parte inductis. Aut eſt fide-
iuſſor in iudicio: & tunc ei præiudicat, & in bonis eius executio-
f ni mandatur [f] ſine alio libello, ut in alijs iuribus prædictis: & ui-
g de infra de dol. & contumac. §. reſtat. uerſiculo, ſed pone [g].
Quid

ADDITIONES.

a Quid. ¶ Iſte ver. & ſequens ad literam fuerunt Alb. Gal. ſub Rub. de ſyn-
dico: vt plenius intelligas Roſ. q. 23. de vniuerſitate caſtri, quæ habebat
cauſam, putà vbi fiebat forum: item vias publicas, theatrum, fontes, & flu
mina, ſi non defenditur: quæritur, an creditor ſit mittendus in poſſeſſionē
illorum bonorum, an verò vniuerſitas illa debeat banniri? Iſtud etiam tra-
ctatum inuenio poſt Iac. Bal. ſuper §. quibus. ſtatim allegato, de l. 1. ff. quod
cuiuſq; vniuerſ. Eſt tñ in ſolutione cōcordia, ꝙ ſi caſtrū, habeat forū vel ius
aliquod in eo, vel prata, theatrum, domus, vel prædia, quod in illis fiet miſ
ſio, & creditor pro iure ſuo poſſidebit illa, vt ibi, & l. ciuitates. eo. tit. Si ve
rò caſtrum habeat vias, fontes, vel flumina: quia iſta ſunt vniuerſitatis quo
ad vſum, non quo ad proprietatem, & non, quo ad hoc, ꝙ vniuerſitas ſit
domina, in his miſſio non procedit: ſicut nec darur poſſeſſio planetarum,
Solis, Lunæ, vel venti. Hinc eſt, quod ſi quid fiat in vijs publicis, remoue-
tur, ff. de via publica. l. 1. Vnde ſi talia, & non alia inueniuntur, poterit com
munitas, vel vniuerſitas illa ſecundum ſtatuta banniri, dummodo fiat cita
tio per præconem. ſecundum authentic. qua in prouincia. C. ubi de crimi-
ne agi opor. licet dici poſſit non eſſe de iure, eſt tamen de conſuetudine ci-
uitatum: non tamen per id bannientur ſinguli, nec ſingulorum bona poſſi-
debimus, ff. de rerum diuiſ. l. in tantum, §. 1. de in ius uocan. ſed ſi. §. qui ma
numittitur ſit patens ratio in his miſſionis non faciendæ: quia cum miſſio
ex primo decreto poſſeſſionem det: & ex ſecundo decreto dominium, ſi
paſſus miſſionem eſt dominus, uel ſaltem datur cauſa uſucapiendi, ff. de
dam. infe. ſi finita. §. Iulianus. & hæc in his haberi non poſſunt, concluditur
miſſionem in his non procedere. Fatentur tamen utrique, quod caſtrum
uniuerſitatem habere non poteſt, arg. ff. de leg. 1. ſi hæres. 2. §. uicis. C. lib.
xj. de fundis lim. l. quicunque. ff. ad Treb. omnibus. ff. de re. du. l. ciuibus.
Quæſtionem autem prædictorum huic unitam, an admittatur uolens par-
tem uniuerſitatis defendere, breuiter poſui. s̄, de defen. poſt prin.

b §. quibus. ¶ Idem Vber. de Bo. qui ultra l. qui poteſt facere. quam alleg.
ibi gl. ff. de reg. iur. inducit l. ſi locus. in fi. ff. quemad. ſer. ami. ad idem de ſta.
mon. ea quæ. uer. illorum.

c Graue. ¶ Vide de hoc, & alijs ad materiam infra de cenſib. §. ſecundo.
ad finem.

d Minor. ¶ Alber. Gal. fertur diſputaſſe quæſtionem, quæ incipit, Titius con
ueniebat pupillum. ſcilicet de matre, quam maritus pupillo inſtituit tutri
cem in minus ſolenni voluntate: & ſic non ualuit datio, C. de confirm. tut.
l. ſecunda, nec fuit confirmata, nec renunciauit Velleiano, & ſecundis nu-
ptijs, nec fecit inuentarium, quæ obtulit ſe defenſioni pupilli. nec prædi-
ctis interrogata & lis conteſtata eſt, & contra eam, ut tutricem, lata ſenten
tia, quæ contra pupillum pronunciata fuit nulla, ut debuit, C. in qui. cau. in
integr. reſtitut. ſi tutor. & de tut. qui non ſatiſd. l. in dubium, an actore petē
te fieri poſſit executio contra matrem? Et tenet quod non: quia non fuit in
dolo, licet errauerit in iure, ff. de petitio. hæred. ſed & ſi. §. ſed ſcire. Nec
poteſt dici falſa tutrix, quo ad titulum de fal. tuto, cum ueritatis primor-
dio adiuuetur, ff. de legatis 2. cum filius. §. ſi hæres. Item actor fuit in culpa,
qui inquirere debuit de prædictis, an fuit confirmata, & an inuentarium
feciſſet: de ſe ergo conqueratur, ff. de fideiuſſoribus. l. Titius & Seius. Item
dato, quod fuiſſet falſa tutrix, eſſet orta contra eum actio ex edicto, quod
cum fal. tu. ff. eodem titulo, l. nouiſſime. in principio. ergo ad extraordina-
rium auxilium non recurretur, ff. de minor. in cauſæ, & de Carbo. edict. l.
cum fine.
ADDE, quod Bar. ſuper hoc uerſic. & præcedenti aliter loquitur in l. ſi ſe
obtulit. de re iu. ideo ibi uide.

e L. final. ¶ Multum plenè tractauit hanc quæſtio. Mar. de Fan. ſuper
hac leg. & Odoffred. concordes uidentur, ut infra dicam: & uide, quod
dicam de iniur. & damn. dat. & ſi pignora. libro ſexto, in ſecunda
gloſſa.

f Mandatur. ¶ In defectum, ſecundum Mar. & Odof. per l. fina. ff. de eo, per
quem fac. eſt.

g Verſ. ſed pone. ¶ Ibi de fideiuſſore iudicio ſiſti, hic de fideiuſſore iudicatū
ſolui: & hi differunt, ut in gl. præ.

11 ¶ † Quid ſi filiusfamilias ob delictum condemnatur, nunquid
fiet executio in paternis bonis? vel nũquid cogetur pater ſaltem
dare curiæ legitimam filio iure naturæ debitam, aut alimenta,
quæ filio præſtare tenebatur? Et videtur, quòd ſic. nam filio ſuc-
cedit curia, cuius bona propter crimen publicum publicantur,
vt ff. pro ſocio, l. actione. §. publicatione. ff. ſoluto matrim. ſi ma
rito. Sed conſtat bona patris eſſe filij, vt Inſti. de hære. qual. & dif
fer. §. ſed ſi. Conſtat etiam filium in bonis patris habere legitimã,
ff. vnde lib. ſcripto. in fine C. de inoff. teſta. quoniam 2 extra, de
teſta. Raynaldus circa medium: & ſic à patre alimenta deberi, vt
ff. de liber. agno. ſi quis a liberis. reſpon. 1. C. de alen. liber. l. fina. j.
diſtinc. ius naturale. extra, de infan. & lang. expo. capitulo vnico.
Vnde videtur, quòd pater ſoluet condemnationem, & tam legi
timam, quam etiam alimenta curiæ dabit: alioquin hoc ad com-
modum filij penes patrem remanebit: tum quia inde aletur: tum
etiam, quo ad ſpem ſuccedendi: quoniam bona patris ad filium
venire debent, vt in præ. §. ſed ſui & ff. de liber. & poſthum. l. in
ſuis. & ſic per conſequens maleficia impunita remanebũt: quod
eſſe non debet, ff. ad l. Aquil. ita vulneratus. prope fin. extra de
ſenten. excommunicat. vt famæ. Sed dic contra, ſcilicet quòd cõ
demnationem non ſoluet. nam ſiue filiusfamilias ex contractu,
ſiue ex delicto condemnetur, non tenetur pater pro illo: niſi in
quantum factus eſt locupletior, ff. de iudi. tam ex contractibus,
ff. de nox. act. & ſi condemnatus. Inſtit. eodem titulo, in fin. ff. de
pecul. licet. § ex cauſa. & §. ſed filius. Hinc eſt, quòd pater, qui nõ
conſenſit nominationi filij, non tenetur de illius mala admini-
ſtratione, vt C. libr. 10. de decur. filios. ſi enim patre condemna-
to ſubuenitur filijs, vt ff. de bon. dam. l. fina. §. ſi plures. & C. eod.
l. fina. ff. de minor. l. 3. §. ſed vtrum. in fin. §. ff. de pœnis, crimen.
ergo filio condemnato ſubueniendum eſt patri: cum par ratio
ſit hincinde, ff. ad leg. Aquil. illud. præſertim ubi ipſe nec deliquit,
nec delinquenti conſenſit, extra de conſtit. cognoſcentes. extra,
de his, quæ fiunt a maio. par. capitul. quæſiuit. C. de pœn. ſanci-
mus extra, de renuncia. niſi §. perſonæ. ad idem C. ne ex delic. de-
fun. l. vnica. Item legitimam curiæ dare non cogetur: imo etiam
peculium filij ſibi non aufertur, C. de bon. proſcript. l. 3. Præte-
rea legitima non debetur filio, niſi demum mortuo patre: vt pro
batur & not. C. de ſacroſanct. eccle. authen. ſi qua. & C. de epiſc.
& cleric. Deo nobis. §. hoc etiam nec filio contra patrem compe
tit actio propter eam, vt no. extr. de teſt. capitulo, Raynutius in
a gloſſa, retinebunt, &c.[a] Imò poſſet pater omnia bona ſua in ma-
ri iactando filium legitima defraudare, vt notat. C. de inoffi. do-
nation. l. j. Alimenta quoque curiæ non dabit: quia nec pater in-
diſtinctè tenetur ad illa, vbi filius operari, vel alias ſibi ſufficere po-
teſt, vt in prædicta l. ſi quis à liberis. §. ſed ſi filius. & § parens. Præ
terea legatum alimentorum non deſijt deberi, licet legatarius
condemnetur, ff. de ca. dim. eas. & l. legatum. de alim. & cib. lega.
ſolent. §. debebit. & l. is cui. Imo deportato legari poteſt, vt ff. de
his, quæ pro non ſcri. hab. l. 3. & argum. 86 diſtinctio. paſce. Qui-
dam tamen dicunt, quòd legitima ad curiam perueniet, vt C. de
bo. damn. l. deportatorum. & hoc duntaxat poſt obitum patris:
alimenta verò ſtatim, vt ſic ille tanquam malè meritus in exem-
plum aliorum publica egeſtate laboret, vt ff. depoſ. bona fides.
b reſpon. j. in fi. Sed primum verius[b]. ¶ † Quid ſi is, contra quem fit
12 executio, nolit rem reſtituere? Reſpondeo: manu militari eſt ei
auferenda: & alia etiam remedia dantur. quod dic, vt ſupra de
primo. & ſecundo decreto. §. iam de effectu. verſ. & not. quod ſi
miſſus. Quòd ſi non inueniantur bona in iuriſdictione iudicis ſen
tentiam exequentis tunc fit relatio ad iudicem, in cuius iuriſdi-
ctione ſunt bona condemnati, vt ipſe per res & facultates con-
demnati ſententiam exequatur, C. de iu. properandum. § ſin au-
tem reus. ff. de re iu. à diuo. in principio, & extr. de foro compet.
c poſtulaſti & c. Romana. §. contrahentes[c]. quæ relatio fiet per e-
piſtolam hoc modo:
13 ¶ FORMA † Talis iudex[d] tali iudici ſalutem in domino. Cum
d in cauſa, quæ inter P & T. olim ſuper tali perſonali actione ver-
tebatur, pro T. contra P. diffinitiuam ſententiam duxerimus pro
mulgandam, nos eam volentes ex officij noſtri debito debitæ e-
xecutioni mandari ſecundum iuris ordinem, ipſius P. bona dili-
genter exequi fecimus & perquiri. Verum nullis ibidem eius bo
nis repertis pro certo didicimus in iuriſdictione veſtra ipſius ali
qua bona fore. Cum igitur ad vos ſecũdum iuris ordinem ſit hu-
iuſmodi relatio facienda, prudentiam veſtram ſolicitè depræca
mur, quatenus eandem ſententiam ad ipſius T. petitionem in mi
niſterium iuris per res & facultates condemnati curetis exequi,
14 prout decet. hæc probantur in præ. concor. ¶ † Quid ſi ſententia
lata ſit contra monachum, in cuius bonis fit executio? de hoc j.
e de ſtatu mon.[e] in ſumma. Et not. quod in exequendo ſententias,
& alia, ita deferendum eſt maioribus perſonis, quod iuſtitia non
pereat. extr. de offic. deleg. ſanè 3. q. 9. c. fi. ext. de ſta. mo. ea quæ
prope prin. Sed ſi executor formam in exequendo nõ obſeruat,

fas eſt ſibi obijcere manus, vt C. libr. 10. de iure fiſ. prohibitum.
Qualiter autem is, cui mandatur, quod alicui de beneficio proui
deat, mandatum apoſtolicum exequetur, vide ſupra de act. ſeu
15 pe. §. ſuper actionib. ¶ † Sed pone, quod debitor ſit condemna-
tus, nunquid fideiuſſor poterit conueniri? Dicit Vber. quod non
intra tempus ad ſoluendum ſibi datum, ar. C. de vſu. rei iu. l. fi. §.
fi. ſed poſt ſic, ar. ff. de pign. grege. §. etiam. & §. ſeq. & hoc de iure
f veteri, ſed de iure nouo aliud eſt, ſecundum eum. Quid[f] ſi capia-
tur nomen debitoris, ipſe vero negat ſe debitorem, vt no. in p̃. l.
16 à diuo. §. ſit quoque. & C. quando fiſc. vel priua. l. 1. & 3. ¶ † Quid
ſi ſententia debet executioni mandari contra minorem haben-
tem res mobiles & immobiles, & nomina, nunquid ſeruabitur
ordo? Dicunt quidam, quod ſic: alii cõtra. per l. ff. de reb. eor. qui
ſub tut. vel cur. ſunt. l. magis. §. non paſſim. ibi, vel in nominibus,
g &c.[g] ¶ Quid ſi debitor habet tantum præbendam, vel redditus,
nunquid poteſt capi in cauſa iudicati? Reſpon. ſic, ff. de re iu. cõ-
modis. C. quæ res pig. obli. poſ. ſpem. ext. de fideiuſ. c. 2. Si autem
condemnatus habet alia bona, non fiet executio in ſtipendiis, C.
17 de execut. rei iu. ſtipendia. ¶ † Quid ſi habet tantum feudum?
dic, quod fructus illis poſſunt capi in cauſa iudicati, arg. ff. de lega. 2.
peto. §. 1. & vide s. de primo & ſecundo decret. § reſtat. & §. vidẽ
dum. Quæ exceptiones admittantur poſt ſententiam contra exe
cutionem, vide s. de exceptio. §. dicto. Vtrum in re promiſſa fiat
executio, licet promiſſor uelit ſoluere intereſſe, no. j. de fruct. &
intereſſe, §. ult. uerſiculo, item dicimus.

ADDITIONES.

a Retinebunt, &c. ¶ Vide, quod ſuper ea dixi.
b Primum verius. ¶ Huic quæſtioni congruè coniungitur quæſtio Alb. Gal. extra opus, de vxore Titij condemnata ad decem quæ mihi debebat: qualiter fiet executio, cum nihil habeat extr. dotem, & in dote fieri non poteſt, quæ conſtante matrimonio à marito peti non poteſt, C. de collat. l. dotis. & C. ſi conſt. matri. dos ſol. fuer. l. vna. nec in alimentis: C. de execu. rei iu. l. ſtipendia. & quæ res ob. poſſunt, l. ge, ſpem eorum. Non obſtat l. commodis. ff. de re iu. quæ loquitur, cum is, contra quem fit executio, nihil aliud habet in bonis. Item cum mulier eſſe debeat in obſequio mariti, de operis lib. ſicut ergo debet ali. Videtur ergo, quòd nomen actionis de dote, quod habet mulier in caſum diuortij, capiatur in cauſam iudicati: nam ſpe futuræ actionis quis donare poteſt, C. de dona. ſpem. ff. de hær. vel act. ven. l. nomina. vel illud nomen vendatur pro eo, quod haberi poteſt. & in pretio fiet executio, ff. de con. fur. ſi ſeruus. ad l. Fal. in quantitate. §. 1. res enim tantũ valet quantum vendi poteſt, ff. ad l. Rho. de ia. l. 2. §. ſi nauis.
ADDE an quæſtionem Spec. quæ ſcripſit Barto. in l. cum filius. de verborum obliga. & in l. ſi finita. §. ſi de vectigalibus. & quæ ibi poſui, ff. de damn. infect.
c §. contrahentes. ¶ lib. 6.
d Iudex. ¶ Inhoneſtè præponit ſcribentem pari.
e De ſta mona. ¶ in q. 2.
f Quid. ¶ Hic incipiunt ver. Albert. Galeo. & durant uſque ad vltimum.
g Nominibus, &c. ¶ Dicit Alb. Gal. quod eſt verius.

SVMMARIVM.

1 *Sententia poſt quod tempus ſit executioni mandanda.*
2 *Sententia in criminibus lata, poſt quod tempus ſit executioni mandanda.*
3 *Executio ſententiæ in ſeruum latæ differri debet, donec domino rationem reddiderit.*
4 *Executio ſententiæ differri debet, dum quis de ſuo crimine per confeſſionẽ eſt confeſſus.*
5 *Venditio rerum pro pignore captarum poſt quod tempus fieri poſſit.*
6 *Delegatus non poteſt ſuam ſententiam poſt annum exequi.*

¶ Sententia poſt quod tempus executioni mandetur.

1 4 §. Videndum reſtat, † poſt quod tempus ſententia ſit executioni mandanda. Et quidẽ
in perſonalibus regulariter poſt quatuor menſes & non ante, ex-
tr. de off. de leg. quærenti. ext. de ſen. & re iu. quod ad conſulta-
tionem. C. de uſu. rei iu. l. 2. & l. fi. in prin. ff. de iu. ſi debitori. Inter
dum tamẽ quadrimeſtre tempus, cauſa cognita, arctari poteſt &
elogari, inſpecta qualitate & quantitate cauſæ, & perſonarum,
& locorum, & tẽporũ, ut in præ. c. quod ad conſultationem. &
ff. e. l. 2. Si uero ſine iuſta cauſa fiat illius tẽporis abbreuiatio, ſup-
pletur illud tempus condemnato legis beneficio, ut ff. eo. l. 4. §. ſi
quis

a qs [a]. In reali vero actione ſi nõ eſt appellatũ à ſnĩa, nec reſtitut io
poſtulata, ſi res illa ſit pręſens, eſt ſtatim poſt decendium
executioni mandanda: quoniam tunc tranſit ſententia in rem iu
dicatam, vt Inſt. de offi. iud. in prin. ext. de ele. cum dilect. ext. de
2 teſtam. ſignificauerunt. ¶ † Porro ſententia in criminibus lata, quę
non eſt per appellationem, vel per in integrum reſtitutionẽ, vel
per ſupplicationem ſuſpẽſa, ſtatim poſt decem dies eſt executio
ni mandanda, 2. q. 1. ſicut ſine. C de pœ cũ reis de pœ. diſtin. j. A-
dam poſt culpam alias eſt ſub c ficat. niſi incontinenti exceptio
probanda obiiciatut, ext. de teſti veniens 2 ver. cum igitur. & ex
tra, de reſtit. ſpliat. literas. & niſi cum princeps ex iracundia tulit
b ſententiam [b]. C de pœnis ſi vindicari, & 6. q 3. cum apud. vbi de
hoc. ¶ Item cum ſententia lata eſt contra mulierem pręgnantẽ,
differtur executio uſque ad tempus partus. ff. de pœn. prægnan-
3 tis. ¶ † Item ſi lata eſt in ſeruum, differtur: donec reddiderit do-
mino rationes, C de bo. proſcri. l. 2. ¶ Item differtur, quando in-
4 ſula ẽ à Principe áſſignanda, vt 2. q. 6. §. biduum. ¶ † Itẽ differtur,
cum quis eſt de crimine confeſſus, vt C. de cuſto. re. l. 2. Argumẽ.
ꝯtra, ꝙ etiam poſt decendium non ſit executioni mandanda, ni-
ſi poſt 30. dies, vt in pręd. c. cum apud. ſed illud intellige iuxta prę
miſſa. Sed & ante decendium poteſt executioni mãdari, in eo ſci-
c licet caſu quando non poteſt quis appellare in notoriis [c], vel qñ
quis eſt confeſſus, vel teſtibus conuictus, & argumentis ſupera-
tus, vt 2. q. 6. §. ſunt etiam, quorum quod dic, vt no. ext. de appe.
d Romana. § ſin autem [d]. & c. cum ſpeciali. § porro. ¶ Cæterũ in ꝑ
ſonali actione cõfeſſo currit tẽpus a die confeſſionis, vt ff. de cõ
feſ. certum. §. fi. in criminali uero nequaquã, vt ff. de cuſt. & exib.
reo. ſi confeſſus. quoniã ibi eſt ſententia neceſſaria, vt 2 q. j. nos in
5 quenquam. extrà de conſti. eccleſia. ¶ † Sed quando fiet uenditio
e rerum pro pignore captarũ? dicit Azo [e], ꝙ poſt quatuor meſes,
ſicut olim fiebat poſt duos: & hoc, cum capiunt ex diffinitiua sẽ-
tentia, ff. de re iu. debitoribus §. fi. Si uerò ex interlocutoria, expe
ctandum eſt fortè per annum, ut C. de pſcr. 30. vel xl. ann. ſi quis
emptionis. §. fi. de hoc s̃. de primo & ſecundo decr. § iuxta. Vel ꝑ
bienniũ in pignore ꝯuẽtionali, vt C. de iure do. im. l. fi. Vel iudex
ex ſuo arbitrio hoc tempus diffiniat, cũ non ſit diffinitum à lege,
vt ff. de iure deli. l. j §. fi. extr. de offi. deleg de cauſis. Vel dẽtur in
ſolutũ actori, ſecundum T. prout tradidi s̃. de primo & ſecundo
6 dec. §. nunc dicamus. uer. actio igitur & ſeq. ¶ † Et nota, ꝙ dele-
gatus poſt annum ſententiam ſuum exequi non poteſt: intra ſic:
quod dic, vt ext. de offi. deleg. quærenti.

ADDITIONES.

a §. ſi quis. ¶ Dicit Gul. quod in multis partibus nõ ſeruatur hæc dilatio quatuor menſium.

b Sententiam. ¶ Seueriorem, quàm iura præcipiant.

c Notoriis. ¶ Ratio huius dicti patens eſt: quia cum decem dies dãtur ad deliberandum, an appellare velit, vt patet 2. q. 6. in anteriorum. quæ eſt lex in auth. Col. 4. de ap. & intra quæ tempora, in prin. cũ certum ſit, hunc appellare non poſſe, ad q̃d fieret hęc expectatio: bene facit. ff. ad Velleia. aliqñ. §. fi. cuius caſũ vide in prin. decr. vbi periculũ. de ele. li. 6. ad idem ff. de acq. hęredi. cum hæres. § fi. Et per prædicta ſoluitur alia quæſtio, an ſi ſententia ſic intra decem dies executioni mãdetur, & poſtea etiam intra decem dies appelletur, an locus ſit reuocationi executionis per decr. non ſolum. de appel. lib. 6. de quo enim executio differri non debuit, vt s̃. patet, licitè factã propter notorietatem per appellationẽ pręcedentem, vel ſequentem, reuocari non poſſe primum patet de appell. c. cum ſit. & c. peruenit & c. conſuluit. adde latius per Old. conſ. 18.

d §. ſin autem. ¶ Lib. 6.

e Dicit Azo. ¶ Cuius ver. in Sum. e. tit. §. pe. quem etiam ponit Tan. vbi s̃. verſicul. penulti. ATDITIO. Adde ad verſiculum, ibi, & not. quod deleg. &c. quod delegatus Principis poteſt ſuam ſententiam exequi dummodo à tempore ſententiæ intra annum eam exequatur: ita tenet Bar. quicquid dicat gln. in l. a diuo Pio. in 2. col. verſic. ſecundo quæro. ff. de re iud. & ꝑ hoc alle. tex. in l. vl. C de iudi. Et quid in delegato non a principe, an exequatur ſuam ſententiam, vide Car. Zabar. in c. ſi quis contra. extr. de for. compet. Hen. Ferran.

SVMMARIVM.

1 *Executio qualiter in facto conſiſtere dicatur.*
2 *Auxilium actori vincenti qualiter prodatur.*
3 *Actio iudicati ad quid ſit vtilis.*
4 *Executio in actione in factum qualiter, & quando peti debeat.*
5 *Actio iudicati ordinarium auxilium eſt, iudicis uero officium extraordinarium.*
6 *Litem ex lite oriri iura abhorrent.*
7 *Actio iudicati, ſiue in factum, ex ſententia dari cenſetur.*
8 *Exceptio dari dicitur ex ſententia interlocutoria.*
9 *Iudice appellationis confirmante ſententiam primi iudicis, an detur actio in factum ex prima ſententia, aut ſecunda.*

¶ Sententiæ executio qualiter, & quo iure petatur.

a 5. §. Breuiter dicendum eſt, qualiter, & quo iure ſentẽtiæ executio petatur, ſuꝑ quo aduocati, [a]
multũ errare conſueuerunt. Solent enim petere ſentẽtiarũ execu
tiones ꝑ actionẽ in factũ deſcẽdẽtẽ ex re iudicata: & malè. nã qlibet victor habet duo auxilia, ſ. iudicis officium, & actionẽ iudica
ti. Si uero uult executionẽ perere, petat hoc iudicis officio, & ſi
ne libello: quia executio in facto conſiſtit, ut probatur ſubtiliter
ff. de re iu. a diuo Pio. per totam l. & fit ibi ſummaria cognitio, cũ
de capiendis pignoribus diſputatur, ut in eadẽ l. §. ſi ſuper rebus.
nec debet tunc iudex iudicis partes aſſumere, ſed ſolum executo
ris. vt C. de exe. rei iud. ſi vt proponis. nec libellus admittitur, vt
b j̃. de lib. concep. §. nunc dicẽdum. ver. xxv. [b] Sed ſi proponeretur
actio, iam iudex cognoſceret ĩ forma iudicij, & defineret eſſe ex
c ecutor [c] vt C. de eden. edita. ibi, ſpeciẽ futuræ litis, &c. & C. quo
modo & quando iu. auth. qui ſemel. ext. de offi. delega cum ſu ꝑ.
Aliud ẽ enim cauſæ cognitio, & aliud executio, vt xxv. q. 2. & ſi
non cognitio. & hoc eſt, quod dicit lex, ius dicẽtis officium latiſ
ſimum eſt. nam poteſt in poſſeſſionẽ rei iudicatæ mittere. ff. de
iuriſd om. iud. l i. & l. iubere. Et ꝙ hoc iudicis officio expediatur,
expreſſum ẽ ff. de rei vẽ. qui reſtituere. in prin. & facit C de exec.
rei iu. l. 2. Hinc ẽ: ꝙ ab executore non appellatur, vt s̃ § nunc di-
cẽdum. verſi. quid ſi ab executore. Et hoc etiam tenet Vbert. de
d Bo. [d] ꝙ officio iudicis petatur. nam, ſecundum eum, tunc agitur
pro ſentẽtia exequẽda, non vẽtilanda, C de exec. rei iud. l. ii ff. de
minor. l. minor annis. C. de ap. ſi ꝯ. ff. de re iudica. l. 4. § ait prætor.
& §. ſequen. & quia boni prætoris eſt lites minuere, ff. ſi certum.
e pet. quidam. ext. de reſti. ſpol. frequẽs. reſp. i. [e] ¶ † Si quæras, qũo
1 executio ꝯſiſtat in facto? rñd. qa iudex pignora capit, & poſtea
diſtrahi iubet, C. de exe. rei iu. l 2. & fi. in qua executiõe nec actio
proponitur, nec lis ꝯt. nam ſi hoc eẽt, iam lis ex primæ litis mate
ria oriret: q̃d lex abhorret, C. de fru. & lit. ex l. terminato. & ext.
de ver. ſign. cum olim ff. de re iud. ſi ſe non obtulit, § ait prætor.
2 C. de agr. & cẽſ. litib. ff. pro ſoc. l. fi. ¶ † Eſt & ſecundum auxilium
proditũ actori vincẽti, ſcilicet actio iudicati, quæ alias actio in fa
f ctũ ex re iudicata nũcupatur [f]: de qua fit mẽtio ff. de re iu. l. in iu-
dicati. C. de vſuris rei iu. l. fi. C. de cõpẽ. l. ex cauſa. C. de reb. cred.
l. actori. Qui autẽ agit iudicati, aduerſarium ſuum ciuiliter obli
gatum ſibi ea ſnĩa & ex quaſi ꝯctu dicit, ut ff. de pecu. licet §. an
tepenultim. Sic eum conuenit & ab eo in forma iudicii dando li
bellum & litẽ ꝯteſtando petit, ut probatur ſubtiliter ff. de petit.
hæredita. l. item ueniunt. §. cum prædiximus. & ff. de procurat.
ſi procurator. ff. de re iu. miles. §. 2. ff. de pecul. ſed ſi damnum §.
fi. ff. de minor. deniq;. § ſed utrum. ff. de iureiur. duobus. §. penu.
3 ¶ † Sed dices, ad quid ergo fuit actio iudicati vtilis? Reſpondeo,
certè quia ꝑ eam petuntur uſuræ cẽteſimæ, & ipſa ſors, ſi actor
hanc uiam elegerit. C. de uſur. rei iu. l. fin. C. ſi plur. una ſentent. l. i.
Quod autẽ hic ſint duæ uiæ, patet. ff. de re iud. ſi prætor. in princ.
hoc etiam patet ex ipſis rubricis nam tit. de ſent. eſt in C. quia ex
ſententia aliquando iudicati agitur, aliquãdo officio iudicis exe
cutio poſtulatur: in ti. uero de re iu. tractatur de actione iudicati,
vt eodem tit l j. in titulo autem de excep. rei iudicat. tractatur de
g exec. quæ fit iudicis officio, ſecundum M. de Fan [g] hoc etiam pa-
4 tet. ext. de ſen. & re iu. in ipſa rubrica. ¶ † Alb. Pa [h] autem dixit, ꝙ
h peti debet executio actione in factum, vt C qñ ex fact. tut. l. i. ubi
videtur, ꝙ dãdus eſt libellus, & actio iudicati, ſiue actio in factũ,
quæ ex re iudicata oritur, proponenda eſt, C. de iur. & fact. igno.
l. j. in fi. ubi dicit, ſi ex ſententia, id eſt ex actione quæ ex ipſa ſen-
tentia orit, conueniri cœperis. Ad idem C de re. cre. actori. & ff.
de pi. grege. §. ſi cũ defenſore. ĩ fi. ff. de re iu. miles § iudicati actio
5 In his. n. legib. dixit, non poſſe officium iudicis intentari: † quia a-
ctio iudicati ordinarium auxiliũ eſt, iudicis uero officium extra-
ordinarium

ADDITIONES.

a Aduocati. ¶ Prouinciæ meę & Thuſcię, & dixit Mart. de Fa. ſuper l. ordo. C. de exec. rei iu.

b Ver. 25. ¶ Et uide quod ibi dixi ante fi. & in fi. ibi vide, quid teneat Spe. & quid tenuit dominus meus Azo.

c Executor. ¶ Vide s̃. §. nunc dicẽdum. verſi. ſed pone: iudex. ultra medium.

d Vber. de bo. ¶ Vt refert Homobo. l. j. C. de iur. & fa. ignor. hoc tenuit contra Alb. Pa. de quo ſequitur, in publica diſputatione do. Ia. de Salerno.

e Frequens. reſpon. j. ¶ Lib. 6.

f Nuncupatur. ¶ Vnde dixit Homobon. vbi s̃ quod inter iſta duo contentio de nomine pertinacibus eſt relinquenda, C. de conſti. pec. l. 2. ad fin. Decem, aũt q̃ in hoc requirunt, numerat Roſ. vbi s̃. in prin. quæ per poſitiones patent infra de ſentent. & re iu. ver. actor ergo.

g M. de Fa. ¶ Cuius fuit totum, quod pręmiſſum eſt, exceptis tribus verſiculis, vbi de Vber. loquitur: & eius etiam fuit reſponſio, quę ſequitur, ut ibi dicam.

h Alb. Pap. ¶ Et Roſ. ibi, qui in tota vlt. col. hanc materiam proſequitur, prę mittens formam libelli in actione hac, & demum obiiciendo, & ſoluendo, plene ruminat hunc caſum.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

a ordinarium[a]: ad quod recurrendũ non eſt, quãdiu ſupereſt or-
dinarium,ff.de minori in cauſæ.& ff de eden. quædã. & bene fa-
cit ad hoc ff.ſi mulier ven.nom.in poſ eſſe dic.l.j.§.j. Sed ad p̃di-
ctas leges, in quibus dicitur executionẽ eſſe petendam per actio
nem in factum, ſic poteſt reſponderi: quia illud impropriè dici-
tur, quaſi dicat, agendo actione in factum, & ſuper ea ſentẽtiam
obtinẽdo, fit executio mediante ipſa ſententia ſuper actione in
b factũ lata[b] ¶†Sed, ſecundum eum, quæritur, qualiter pronun-
6 ciabit iudex in hac cauſa? Reſpondeo, pronunciabit, ſententiam
debere executioni mandari: quo facto, niſi reus pareat iudicatis,
mãdabit eam executioni ex officio ſuo: prout traditur s̃.§.ſequi
tur Sed cõtra: quia ſic res in infinitum abibit. nam ſic poterit ab
hac ſententia appellari, ſicut à prima, & qualibet alia. C. de trãſa.
fratris. C de ped.iu.placet.2.q. vj. omnis oppreſſus. & c.ad Ro-
manã. ſic lites ex litibus oriunt̃: quod tamen eſſe nõ deber. vt s̃.
& ſic nullus erit litiũ finis. Sed ipſe r̃ndet, ꝙ ſententia eſt de exe-
c cutione,[c] & pars executiõis: ergo ab ea appellari nõ p̃ot, niſi mo
dus excedat̃, vt s̃.§.2 ver.qd ſi ab. Tertij dicũt, ꝙ ſi is, ꝓ quo lata
eſt, petet eius executionẽ, tũc nõ dabit̃ libellus, vt C.d̃ exe.rei iu.
ordo. Si vero is, qui ei ſucceſſit, eam petit agens ex ſñĩa, uel etiam
ꝯuentus ſucceſſit ꝯdemnato: tunc quia poſſit dubitari de ſenten-
d tia, dabitur libellus, i. petitio:[d] non tamẽ cũ magna ſolẽnitate fiet
judicium. Idem forte poteſt dici, cum petitur executio ſentẽtiæ
ab eo, qui ſucceſſit ꝓferenti eam, C. de re iu.l.geſta ff.de iu.mor-
tuo.& l.edictũ.& idẽ, qñ petit̃ executio ab alio iudice, non ab eo
q ipſam tulit, ut s̃.e.ti.uer ſed pone: iudex. de hoc, ut j̃.de lib con.
7 § nunc dicendũ.ver.25 ¶ †Sed cum ex ſententia detur actio iu-
dicati, ſiue in factum, ut s̃.& C.de re iu.l.j & etiã exceptio, vt pa
tet C.de arbi.l.cum antea.& ff de exce.rei iu. per totum, quærit̃,
an & ex ſententia interlocutoria & quæ auxilia pro ea ſeruanda
dabũtur? dic, ꝙ actio in factum, ut hic dicitur, C.de reb cre.acto
ri. Nam ſi datur ea iuramẽto, prout ibi dicitur, multo fortius ex
iuſſu iudicis: & facit C de re iu.ſi pecuniã nam ex ſola ꝯfeſſione
datur actio, C.de ꝯfeſ.l.j. tranſiuit enim interlocutoria in rem iu
8 dicatam, ut extra de elect.cum dilecti. ¶ † Datur etiam ex inter-
locutoria exceptio, ff.de neg.geſt.ſin autem.§ ſi quocunque mo
do. tamen ibi loquitur in diffinitiua. ad idem ff.de re iu.quod iuſ
ſit. quia ſi ex ea datur actio, multo fortius exceptio, ff.de ſuperf.
l.j & quod detur actio & exceptio probatur in præ l.cum antea
Item etiam præceptum confeſſo factum executioni mandatur,
& ex eo actio naſcitur, ſicut ex ſentẽtia, C.de exec.rei iu.l.fi.s̃.de
9 re iu §.poſtremo. ¶†In præmiſſa autẽ actione in factum, dicunt
quidam referre, an in ſentẽtia ſit cã audiecta: & tunc datur actio
ex primo contractu: an non, & tũc datur actio in factum, arg.ff.
de iurei.l ſi duo § ſi quis iurauerit. ¶ Sed pone, appellatum eſt à
ſententia: demum iudex appellationis eum confirmat: quæritur,
ex qua ſententia detur actio in factum, an ex prima, vel ſecunda?
Reſpon. de hoc tetigi s̃.§.nunc dicendum ver.ſed pone, ꝙ. Vtrũ
autem iudex poſſit confeſſo pręcipere ſub pęna, ꝙ ſoluat: dixi s̃.
tit prox.§.ſpecies.uer.ſed nunquid.& uide, quod no j̃ in tract.li
bel in tit.de re iud.uer.porro Vtrum actio iudicati detur procu
ratori, no ff.de procur.ſi procurator. Item an detur contra eum,
not.eo.tit. Plautius.

ADDITIONES.

a Extraordinariũ. ¶ Hoc verum, qñ imploratur per beneficiũ reſtitutionis ab eccleſia, vel minore: & vide s̃ de of.iu.§.1.ver.ſed opponitur. In quantũ vero duplicatur auxilium, dicebat Roff. intereſſe veſtra habere plura auxilia, etiam ſi alterum inutile ſit, ff.de ſerui.ei fundo. de lib.leg l.3.alias 4 in fi. Vnde filius in p̃tãte præteritus hẽt duo auxilia, vnũ ex iure ciuili, aliud ex p̃torio, C.de lib.præter.l.fi. addebat Gui.de Suz. vbi s̃.reſp.j.in fi. ff. ne vis fiat ei qui in poſſ.mit.l.3.in prin. vbi miſſus habet interdictum, & ſine interdicto iudicis officium: eſt ſimile de reſt.in integ.c.2.lib.6.& de appell. concertationi.eo.lib.

b Lata. ¶ Verba Mar.de Fa.reſpondentis ad l.pe.C.de arb. ſic iacebant: impropriè loquitur, quaſi agendo actione in factum & per officiũ iudicis obtinendo ſententiam, facit arbitrium mediante ſententia ſu ꝑ actione in factum lata executioni mandari. Neſcio ad q̃d hæc implicatio fatenti, ꝙ agi poſsit vtraq; via, licet in præligẽdo ſit diſcordia: vñ Gui.de Sux.in l.j. C. de iu.& fac.igno. dat optionem victori. allegat C.de exec.rei iu.l.2.de vſu.rei iu.l.ẽt.l.2. idem, ubi s̃.reſpon.j.in fi. ſibi tamen plus placet officium iudicis de iure & conſuetudine.
ADDE Alex.conſi.l 3.lib.ſed vide Roma.conſi.174.

c Executione. ¶ Dixit Al.Gal.clarius, ꝙ ſententia eſt de executione ſententiæ principalis, & pars, &c.

d Petitio. ¶ Vide, quod ſcripſi poſt. Innocen. de iu. quia V. in glo. ſcias, quod cauſa.

SVMMARIVM.

1 *Executio ſententiæ per legitimam appellationem impeditur, aut cum appellatione pendente ad arbitros itur.*
2 *Poſtulatio reſtitutionis in integrum an impedire poſſit ſententiæ executio*
3 *Ordinarius an poßit ſententiam exequi in rebus extra ſuam iuriſdictione poſitis.*
4 *Condemnationis exactio differtur, donec debiti exiſtat conditio: ſecus in tabulis conditionalibus exhibendis.*
5 *Iudicati actio quo caſu denegari poßit.*
6 *Sententia per doloſam allegationem obtenta, aut contra iuſte impeditum & iure abſentem lata, an cito ſit exequenda.*
7 *Exceptio ſimulati quo caſu poßit contra ſententiam opponi.*
Exceptio peremptoria an poßit poſt ſententiam proponi.
8 *Oppoſitio de re non tradita an impediat executionem ſententiæ pro venditore latæ.*
9 *Aedificans bona fide in ſolo alterius, ſi condemnetur ad reſtitutionem, an in exceptione poterit opponere de expenſis.*
10 *Poſſeſſor qualiſcunque an poßit debitum offerre.*
11 *Executor opponens ſententiam eſſe per inſtrumenta falſa, vel teſtes falſos latam, an ſit admittendus.*

¶ Executio ſententiæ qualiter impediatur.

6. §. Poſtremò dicendũ eſt, q̃ executionẽ ſententiæ
a impediãt. Et certe[a] primo eam impe
dit appellatio legitima, ext.de iut.veniẽtes.& de ap ſolicitudinẽ
2.q 6 appłone.ff.ad Tur.l.j.ext.de re iu.c.j.s̃.e.ti.§.j.in prin. qa ea
interpoſita, iudex (ex quo ſibi de appellatione facta fuerit fides)
non exequet̃ ſñĩam intra annũ, uel bienniũ ff.nil no.ap.pẽ.l.uni
ca, C.de tem.app.auth.ei qui.ꝙ eſt 2 q.6.extra de app.cũ ſit Ro
mana. ſed nec poſt annũ, uel biennium, ſi cã appellationis in ꝯſi
ſtorio principis agitetur, ut extra de app ex inſinuatione.2.q 6.
1 anteriorum.& C.de tem.app.auth ſed lis. ¶† Idem eſt, ſi pẽdẽte
appellatiobe ad arbitros eatur: quia nec fatale t̃ps tunc currit, in
b auth de appel.§ deinceps. Col.8.[b] Idem etiam, ſi ſtetit ꝑ iudicem
quominus in appellatione procedatur, in auth.ut ſpõ lar.§ hoc
quoque Col.9 Impeditur etiam ſecũdum quoſdam niſi offerat
ſuas ꝓbatiões paratas, ꝙ res ſit ſua, uel ꝙ eſt ĩ poſſeſſione ipſius.
Alij ñ ꝯ: de hoc, plene ſ̃m Papam, ext.de re iu. cum ſuper.in gl.
c quõ.[c] prope fi.& de ſponſa.ueniens.[d] j.in fi. j̃.uer.7 ¶†Secundo
d ſi in integrum reſtitutio ſit poſtulata, C.in integ.reſtitu.poſt. ne
2 quid noui fi.per totum, licet ſit contra extr.de in integ.reſtit.ſu-
ſcitata.s̃ e.§ j.in prin. ¶ Tertio ſi actio iudicati iure reuocationis
introducta ſit in nouam petitionem, ut ff.de minor.minor autẽ
e 25.an.cui ꝑ fideicom.[e] reſp.j. ff.de re iu l.4.§ ſi ex conuentione
¶ Quarto, ſi fuerit ſupplicatũ, vt s̃ §.j.in prin. ¶ Quinto, delega-
f tus.ã Papa[f], vel Imperatore, ſi velit exequi ſententiã à ſe latã, ff.
de re iud.à diuo Pio.in prin. Contrarium eſt tamen ſ̃m canones,
3 vt s̃.§ nunc dicendũ. ¶†Sexto ſi ordinarius velit exequi ſuam
ſententiam in rebus ex ſuam iuriſdictionẽ poſitis.ff.de bo.auct.
iu.poſ cum vnus.§.is qui poſſidere, C.de iu l.properandũ.§.ſin
autem reus.ff de iur.omnium iu l.fi.etra de foro comp. Roma-
na.§.contrahentes.2.q.6.leges ¶ Septimo, ſi ſuper rebus ab exe-
cutore captis quæſtio moueatur, & ſint eius, qui cõtrouerſiam
mouet, uel habet condemnatus alia bona, quæ ſine cõtrouerſia
capi poſſunt: ſed hęc executio non differtur niſi ad tempus tan
tum: quæ dic, ut s̃ §.ſequitur.uer.ſi autem ¶ Octauo, ſi condem
g natus ſuorum bonorum facit ceſſionem, C.qui bon.ce.poſ.l.j[g]
4 ¶†Nonò

ADDITIONES.

a Et certe. ¶ Ponit verba Vber.de Bona. ubi s̃.& aliquis ex his caſib.no.de re iu.quod ad conſultationem.in vlt.gl.

b Col.8. ¶ Et in cle.de app.quandiu.

c Quomodo. ¶ Mihi incipit, quæritur.& verſicul.vtrobique.incipien.per iſtam.

d Veniens. ¶ Vide in gl.niſi aliquid.

e Fideicom. ¶ Propter alias leges ſic incipientes.

f Papa. ¶ Quidam hic habent, non à Papa: ſed ſine Non, debet eſſe: ꝙ probat id, ꝙ ſequitur: & ſine Non poſuit Vbertus de Bona.

g L.j. ¶ Cum bona intelligantur, quæ habentur, & quæ beant, vel beatos faciunt, ff.verbor.ſignific.bonorum. j. quomodo poteſt bonis cedere, nil habens, vel non habens, quod ſufficiat ad creditum: & quomodo per talem actum ipſius impediri poteſt executio? Rofr.ſuper titulo, de actoribus. in fin. ad primum reſpondet inueniri ſimilia. nam & fit miſsio in bonis, etiam ſi nulla ſint bona. ff.de bo.auct.iud.poſſ.cũ vnus.§.vlt. Et eſt actio de peculio, ẽt ſi nil ſit in peculio, ff.de peculio, l., q̃ſitũ. Et, quo ad ſ̃m, dico, ꝙ actus ceſsionis, ſi aliquid eſt in bonis parat viã exceptioni, quo ad illa, ſi nil eſt in bonis ceſsio non impedit executionẽ, ſed impoſsibilitas facit pro ceſsione denudata, ut not. de ſolutio. Odoardus. in 3.gl. & ſic nõ ſimp̃r ſuo facto impedief̃ executio: fiat aũt ceſsio, vt detrudat̃ in carcerem, vt in prædi. l. 1. poſt ceſsionem aũt habet beneficium, ne ex poſtea quæſitis cõueniatur, niſi in quantũ facere poteſt? ff.de ceſ.bo.l.is qui.2. Et hac ratione ſatis placet aſſertio dicentium ceſsionem bonorum non fieri creditoribus non inſtãtib. ut carcerentur: & multo minus eis, cum per eam fraudentur in acquirendis per beneficium ceſsionis, vt ibi de hoc per Cyn. in præ.l. 1.C. qui bonis, quæſtio.8.& aliquid ibi in fin. no Iac.de Are. An huic beneficio ceſsionis renunciari poſsit, remiſi ſupra. de renun.& concluſ. verſien. item eſt beneficium. in fi.

4 ¶†Nono ad tempus differtur executio,ut procedit in ɔditiona
li chirographo interleto,ff. ad l. Aquil.in lege Aquilia , ſi dele-
tũ.nam differtur condẽnationnis exactio , donec debiti exiſtat
ɔditio.Secus tamen eſt in eo,qui condemnatur in tabulis cõdi-
tionalibus exhibẽdis:quia non differtur condẽnatio ĩntereſſe.
imo pœna contumaciæ præſtat̃ ab eo,qui non exhibet, ff.de ta
a bulis exhib.locũ §.condemnatio [a]. ¶Decimò,ſi fullo,uel com-
modatarius eſt in locata, uel cõmodata re condẽnatus : & poſt
b ea cõmodator & locator inuenit rẽ locatã & commodatam[b]:
argum.ff.de con.ſine cauſa,l.ſi fullo.ff.commo.in commodato.
5 §.ſi & l.rem.reſp.j.¶†Vndecimò[c] in conuento à multis actione
c noxali.nam præſtãdo ſeruum ei,qui primò uicit, cæteris poſtea
uenientib.iudicati actio denegatur,ff.de nox.ſi quis à multis.Idẽ
que poteſt dici in conuẽto à pluribus actione reali,ff.de rei uen.
is à quo fundus.Idem eſt,ſi quis in actione noxali cõdemnatur
in æſtimatione dãni , ſeruũ intra quadrimeſtria tẽpora pro no-
d xa dedere,ut ff.de pet.hær.itẽ ueniunt.§.idem rectè[d]. ¶Duode
e cimò,ſi obiiceretur,ꝙ facta eſt tranſactio poſt ſententiã[e]:arg.
ff.de in ius uoc.neque.§.j. Decimotertiò , ſi dolosè aliquid exe-
6 cutor agit,ff.de neg.geſt.l.3.§ ſi executor.¶†Decimoquartò , ſi
per doloſam allegationem obtinuit is pro quo lata eſt ſentẽtia:
uel ſi is, ɔ quem lata eſt iuſto impedimẽto detentus abſens fuit,
ff de iud.ſi prætor.§ ſi aliàs eſt lex,ſi per dolum. & extr.de re iu-
dic.cum Bertholdus.§ poſtmodum.¶Decimoquintò,ſi execu-
tor modum excedit in exequendo,uel ſentẽtiam malè inter pre-
tãdo: & breuiter in oĩ exceptione, q̄ p̃t ɔ executionẽ opponi q̄
dic,ut no.extr.de re iud.quod ad conſultationem.& j. tit. prox.
§.in quibus.uer.v.¶Decimoſextò,ubicunque ſententia dicitur
f eſſe nulla:quod fit multis modis.quod dicut s̃.tit.prox.§ iuxta[f]
g & §.ſeq.[g] ¶Decimoſeptimò,ſi res petita peruenit ad actorem,
C.de re iud.leg.j.ff de cõd.ſine cauſa.l.j.& ij.& vide alia s̃. titul.
h prox.§.fi.& s̃.eo.§ j. [h] In cauſa autẽ criminali differt̃ executio
7 in caſibus,ut s̃.§ uidendum.uer.porto.¶†Illud autem quęritur:
ecce debebam tibi decem.per publicum inſtrumentum:ſolui ti-
bi,& feciſti mihi apocham,ſiue inſtrumentum in quo confeſſus
es tibi ſolutum eſſe:nunc petis a me decem per illud inſtrumen-
tum debiti,quod apud te remanſit non cancellatũ: ego non poſ-
ſum inuenire inſtrumentum ſolutionis,& ſic tibi cõdemnor:iu-
dice autem uolente exequi ſuam ſententiã,inuentum eſt inſtru-
i mentum,& peto ſententiam retractari:quæritur,an poſſim[i]? Et
videtur, ꝙ non: nam prætextu inſtrumenti de nouo reperti lis
ſopita reſtaurari non debet,vt extra de re iu.inter monaſterium.
& c.ſeq.C.de tranſac.ſub prętextu.nec poſt ſententiã poteſt pe
remptoria exceptiò proponi,C.ſen.reſcin.non poſ.l.perempto
rias.niſi in caſibus,qui no.s̃.de excep.§.dicto. uer. hoc tamẽ in-
ter quos iſte non eſt. Super hoc dicunt quidã ,dari mihi vtilẽ ac
tionem ex edicto de edendo ad intereſſe, ad ſimilitudinẽ direc-
tæ,de qua dicit̃ de eden.ſi quis ex argẽtariis.§.ex hoc edicto. A-
lii dicunt,me reſtituendum ɔ ſententiam,vt ff.de iudi leg.ſi præ
tor.§.Marcellus. Vel dic , ꝙ aut allegaui coram iudice ſolutio-
nem factã eſſe:& iudex huiuſmodi allegatione reprobata , me
condẽnauit : & tunc prætextu inſtrumenti reperti nihil dicere
poſſum. Aut hoc non allegaui:& tũc poſſum,ar.ff.de neg.geſt.l.
ſin autem §.ſi quocũque modo. Caute ergo facit , qui in caſu p̃-
ſenti dicit iudici,inſtrumentũ ſolutionis perditum eſſe: quia ſic
lata ſententia contra eum,ex inſtrumento reperto contra illam
poterit ſe iuuare,C.de fi inſtrum.l.fi. Poſſet etiam dici , ꝙ ſi iam
poſt ſententiam ſoluero,inſtrumento inuento potero ſolutum
repetere condictione ſine cauſa,ff.mand.ſi fideiuſſor.§.in omni
bus Vnde cum detur ſoluti repetitio,multo magis dabit̃ nõ ſo-
luti retentio,ff.de ſuperfi.l j.& uide ff.de re iud.l.poſt rem iudica
tam.& ff.de iureiu.admonẽdi.C.de ſen.aduer.fiſ.laris,l.j.C.de re
8 iud.l.ſub ſpecie.¶†Itẽ [k] pone emptor condẽnatus eſt uendito-
k ri ad pretium rei agenti,quæ ſententia in rem tranſiuit iudicatã:
& dum executioni mandatur, opponitur de re nõ tradita ad im
pediendam executionem: quæritur, an poſſit ? Dicunt quidã ꝙ
ſic,ar.C.de compen.ex cauſa.cum habeat emptor actionem ad
rem petendam,nec de eius intereſſe fuit quæſitũ, ff. de exce.rei
iud duobus,& ad hoc ff.de iureiur ſi duo. § pe. & antepen.ff fa.
ercisc.ex parte.ff.de reſcin uen fundus.Alii ɔ ar.C.ſen.reſcin.nõ
poſ peremptorias.& C.quorum ap.non.reci.leg. j. Sed licet nõ
poſſit impediri executio,poterit tamen agi ad rei traditionem iu
re actionis,ar.ff.de ac.emp.& uen l.Iulianus.§.offerri.& uide, ꝙ
no.ff.ex quib.cau.in poſ.eatur,l. Fulcinius.§. ſcdo. Nec obſtat
prædicta lex,ex cauſa. quia hoc caſu nõ eſt hincinde quantitas.
9 ¶†Quid ſi bona fide in tuo ſolo ædificaui, & condemnatus ſum
tibi

ADDITIONES.

b Commodatam. ¶ Supra.non fiet executio prædictæ conditionis, & nota.
ꝙ ſequitur,arg.ff.&c.non enim ponit caſum illarum legum,ſed arguit ex il-
lis: Vbert.dixerat,arg.ſummæ ff.&c.
c Vndecimo. ¶ Caſus in hoc ver.comprehenſi,faciunt ad ſolutionem Iac.de
Bel.quam vide C.vt intra cer.tem.cri.quæſtio terminetur, vt ex duob. vul-
nerib.duobus vno impetu illatis, cũ per ſtatutum vulneranti amputari de-
beat manus , cum qua percuſſit , licet ambo accuſent ad vnius percuſsionẽ
manu amputata, ab alterius accuſatione & ab obſeruatione iudicij debet
abſolui.
d Idem recte. ¶ Hucuſq; Vber. de Bona.id,ꝙ ſequit̃,recepit ab Hoſt.in ſum-
ma de off.dele.§.quæ delegati.ſub ver.finis.
e Sententiam.¶ Supra.& erat caſus,ſuper quo tranſigi potuit: puta quia erat
appellatum,vel poterit appellare : vel negabatur iudicatum , vel petitor id
ignorabat,ff.de cond.indeb.l.eleganter.§.ſi quis.
f §.Iuxta. ¶ Eſt ſciendũ,ꝙ ſuper illum §.Vbert.de Bo.quærit,an petens exe-
cutionem ſententiæ neceſſe habet admittere defenſorẽ,qui ſe offerat p̱ cõdẽ
nato?arguit,ꝙ ſic,ex illo §. & quia publicè vtile eſt abſentes à quibuſcunq;
defendi,ff.de procur.ſeruum quoq;.§.publicè.In ɔ̃riũ alle.ff.iud.ſol.l.j.à ta-
men. in prin . vbi condemnato fideiuſſore reus ad defenſionẽ non admitti-
tur.Item in bonis rei damnati nolunt iura executionem fieri, ff.de re iudi.à
diuo.& l.ſi ſe.& iura,quæ admittunt defenſores in ciuilib.loquunt̃,cũ venti-
latur actio,non cum petitur executio:alias non eſſet finis litiũ,cũ finita cau-
ſa cũ iſto defenſore veniret poſtea ſecundus & tertius ſucceſsiue ,ɔ̃ id C. de
tranſactio.fratris.& de dolo & ɔtu.c. finem. Item non debet ex obligatione
oriri obligatio, vt præd.l.ſi ſe.§.ait p̃tor.facit l.minor 25.an. & C. de execu.
rei iud.l.2. Soluendo tenet per l.ff.de fideiuſ.l.fideiuſſor. p̱ venditore. ꝙ ad-
mittetur defenſor,ſi facere velit, quod dominus faceret, aliquãtulũ plus,
ſ.ſatiſdare:ſed ſi hoc faciet,recte defendet,ff.de procurat.ſed hæ.§. defende-
re.& l.fi.& de iudic.l.recte defendi.Sed dominus aut ſolueret,aut inchoaret
ſententiam.Ad hoc ergo faciendũ admittendus eſt defenſor.Audietur ergo
dicẽs actorẽ hr̃e rem petitã: vt hic ſequit̃ ver.17.vel aliã exceptionem doli
opponere , paratus probare. In his enim & ſimilib.hic expreſsis audiet̃ : in
alijs nõ:ſed fiet executio C.de app.ſi ɔ̃ maiorẽ. Si enim vellet litẽ ɔteſtari ſu
per actione iudicati, vel facere,quę dominus non poſſet,non admitteretur,
ſecundum eum.
g §.ſeq. ¶ Contrarium vide,quod ſcripſi de of.dele.cum in iure.poſt gl. Ter-
minauit Roſ.bene in ſua q.45.& Gui.de Suz.poſt eũ,vbi s̃. ꝙ ſi unum ſtatu
tum dat certam formam ſententiandi, & aliud iubet ſententiã intra tp̃s exe
cutioni mandari,non obſtante aliquo ſtatuto, ſententia , in qua ɔſtat formã
primi ſtatuti non fuiſſe ſeruatam , executioni non mandabitur, ne primum
ſtatutum dicatur ſublatum:alle.ff.de ver.obli.doli clauſula.& de leg.3.ſi q̃s
in principio.In dubio vero præſumitur pro ſententia,ff.de inof.teſt.ſi pars
de re iud.in ambiguis.de elec.bonæ.ver.ɔ̃ legati.C.de exec.rei iud.l. 2. & ff.
de re iu.à diuo.Ad primũ dictũ bene facit de iureiu.ventientes. ad ſm opti-
me C.de fide inſtr.& iure haſtæ fiſcalis,l.j.& 2.lib.10.Itẽ vide,ꝙ dixi s̃.tit.j.
§.vt aũt ſuper forma, qm̃ talis. Itẽ ſcias , ꝙ de exceptione nullitatis,de qua
generaliter loquitur auctor,p̱uiſũ eſt hodie per cle.de re iud.c.j.ꝙ executio
ſententiæ bis ɔfirmatæ per iudices appellationis,impediri non põt per ex-
ceptionẽ vel actionem nullitatis,niſi prius facta executione: de quo dicam
j̃.tit.j.§.quoties.s̃.ver.ſed ſecundum.Vltra hoc ſciendum. ꝙ Gui. de Suza.
in l.j.C.de iur.& fac.ig.dicit,non procedere.ꝙ de nullitate dĩ , qñ ſtatim de
illa poteſt fieri fides.tunc enim , & nõ alias,impeditur executio.ff.ad exhi.l.
3.§.ibidẽ.ad Trebel.ille à quo.§.ſi teſtõ. vt in poſſ.leg.l.ſi is à quo.in prin.C.
ad leg.Cor.de fal.l.ſatis aperte.Probabit autem,ſecundum eum , nullitatẽ
is,qui illam allegat,cum præſumatur pro ſententia, ut s̃.dixi. Item ſcias , ꝙ
Gui.de Suz.ubi s̃.rub.vl. ante fi. addebat hos caſus executionis non peten-
dæ,qñ ɔ̃ eum factum erat pactũ de non petendo.ff.de ædil.edi.quæritur. §. ſi
vẽditor.ubi dicitur,ꝙ remittẽt.b.&c.Alius,ſi obſtat prȩſcriptio 40.an.trã-
ſactorum poſt ſententiam,C.de præſcr.30.vel 40.ann.l.vlt. Tertius , ſi facta
erat ſolutio,per quam omnis tollitur obligatio, Inſti.quib.mod.tol.obli.in
prin.& ff.de re iud.l.4.§.ait prætor.ADDE, ꝙ hanc addit.in prima ſui par-
te ſequitur Pau.de Caſt.ɔſi.15.ubi cõſuluit,ꝙ ſtante ſtatuto,ꝙ iudex teneat̃
ſententiam proferre purè,& non ſub conditione,alioq; ſtatuto caueatur, ꝙ
ſententiæ executioni mandentur,nulla exceptione obſtante, ꝙ per hoc pri-
mũ ſtatutum eſt ſublatum:quin ſi ferat ſentẽtiam ſub ɔditione,ſit nulla:quo
vero ad aliud,ꝙ executio impeditur,cum quis incontinenti offert ſe proba
turum,alias non.Adde Abb.conſ.54.2.lib.Oldr.conſilio 106. ubi pulchrè,
cle.j.de re iud.vide etiam Pet.de Anch.coſiſ.72.
h §.j. ¶ Non debuit omitti caſus decr.pia.de exce.li.6.§.pe.vbi exceptio ex-
cõicationis impedit executionem rei iudicatæ.& facit pro dicto Gui. de Su
za.qui tenet in quæſtionib.ſtatutorum,mihi ſub litera V,ꝙ petẽti executio-
nem ſententiæ obſtat exceptio ſtatuti , per qđ ſibi ius reddi non debet: alle.
ff.ad Mac.l.tñ ſi nõ oppoſita.& ff.de re iudi.Neſennius. itẽ Gul. Acc.q. quæ
incipit,Capitaneus Antiani , &c. vterq; hanc exceptionem vocat anoma-
lam,quia pœna erat ad quinquennium.
i Poſsim. ¶ Hãc q.plene tractat Cy.de ɔd.inde.l.j.ſub tertia oppoſitione:&
vt ibi dicit Ia.de Ra.& Pe.de Bel.tenebant illũ non audiri, vel executionẽ
nõ impediri de iure,p̱ l.ſub ſpecie.hic alle.in fi.& p̱ l.argentarius.§.cũ autẽ,
ff.de eden. quomodo inducitur, ibi uide,& dictum Iac.de Are. diſtinguen-
tis,an ipſi creditori facta fuiſſet ſolutio,an ſuo auctori.Cy. uidetur, ꝙ etiã
ſi creditor non fuit in dolo per ſententiam latam ex falſa cauſa competet
reſtitutio.per no.ff.de acqui.hære.ſi is ad quem,in fi.ff.ad Treb,ſeruo inui-
to §.ſi prętor.
ADDE,quando contra ſententiam poſſit opponi exceptio ſimulationis:
Pet.de Anch.conſ.cclx.ADDE pro hac quæſtione. quam notabilem dicit
d.Ab.Sicul.in c.ſuborta.& ibi etiam nouiſſimi:extr.de re iud,ubi pulchre
examinat hanc quæſtionem,
k Item. ¶ Iſtum uer.& ſequentem poſuerat auctor,s̃.de excep.§.dicto.uerſi.
ſed pone.petii.& uer.præce.hic tamen addit uerſi. ſed licet, ut ibi dixi,fue-
runt Alb.Gal.
ADDE Bar.l.ſi duo patroni.§.ſi quis iurauerit.ff.de iurei,& Pau.de Caſt.
conſ.cxl.

[illegible]atio. ¶ Expedit enim tabulas teſtamenti exhiberi, ēt ſi ɔditio-
[illegible] ad probationem enim exhibentur, non ad exactionem.

tibi ad reſtitutionem, nec oppoſui exceptionem expenſarum:ꝙ
potui,ut j.de expenſis §.i.uerſ.ſi autem fiant.nunquid potero in
a executione opponere[a]? Reſp.ſic,ſecundum M qui dixit,dari uti
lem actionem ut no.ff.de cond.indeb.ſi in area.in fi. quia de iure
meo non fuit quæſitum, ut in præa.l duobus.& e.tit.l penul.§.fi.
ſecundum Io.contra,ut non habeam:nec uidetur,quod poſt ſen
tentiam poſſit hæc exceptio opponi, ut ſ. de hoc ff.de rei uen.in
20 fundo.¶† Itē quid ſi mihi condēnatus es in hypothecaria actio
ne,& adiudicata eſt mihi dominus in cauſa pignoris: nec dictum
eſt quod poſſis mihi debitum offerre? Et uidetur,quod nōn,do-
nec ſuſcipias iudicium in actione iudicati,ut ff.de petit.hęr.item
ueniunt.§.idem recte.nam qualiſcunq; poſſeſſor poteſt debitum
offerre hic uſq; ad prędictum tp̄s ut ff.qui mo.pig.uel hyp ſol.l.
21 Paulus § j.¶† Quid ſi coram executore dato ad ſnīam exequen
dam opponitur,ſententiam latā eſſe ꝑ falſa inſtrumēta,uel ꝑ fal
ſos teſtes? Dic,quòd non tenetur hanc exceptionem admittere,
cum non habeat cognitionem,ut de officio dele.paſtoralis.§.qa
uero.Pōt tñ,ſi uult, audire aliqua de huiuſmodi falſitate ad ſui in
ſtructionē:ut ſi audiuerit,quod eum moueat, ſuperſedeat, & ſu-
periori reſeruet. Arg.ↄ̄: quia poſt ſententiam admittunt̄ aliquæ
exceptiones pręcipue per quas iudicium retro redditur nullum,
ut C.de iur.& fact.ignor.l j.& not.ff de iud ſi prætor.& ſ. de ex-
cep.§ dicto uer.hoc tamen.Reſp.admittitur,non coram execu-
tore,ſed coram iudice competenti, alias inter partes cognitionē
habenti:& ſic loquitur præ.l ſi pręto r.in fi.Veruntamen præmiſ-
ſa exceptio,quod ſententia lata fuit per falſa inſtrumenta,uel te-
ſtes,etiam coram iudice competenti propoſita, non impedit exe
cutionem in integrum reſtitutione petita. nam ſententia nō fuit
ipſo iure nulla ff.de re iud.diuus.ſ.de ſen.§.quoniam.uer. in ſum
b ma.[b] ea autem petita,bene impeditur executio,niſi contra peten
c tem reſtitutionem præſumatur,ut ext.de in integ.reſt.ſuſcitata.[c]

ADDITIONES.

a Opponere. ¶ Roſ.ſua q.xviii poſuit terminos prolixos de dño, q feudum
vel emphyteuſim auocauerat à vaſallo vel emphyteuta ꝓꝑ ſeruitia nō pręſtita,vel canonem non ſolutum:& datus fuit ꝑ Papam executor ſententiæ
anteceſſoris vaſalli,vel emphyteutæ, iam lapſis annis 30.conceſſit alteri
in feudum,vel emphyteuſim,qui fecerat ibi magna ædificia,quęrebatur.an
contra eum fieri poſſit executio? Alb.Gal.ex t.opus formabat ſic:quidam
vendidit caſamentum meum emptori bonæ fidei,à quo illud vendicaui de
cauſa,poſtquam domum ibi conſtruxerat:peto executionem ſententiæ: &
ille excipit de expenſis: quæritur, an hoc modo illas conſequi poſſit? Sed
in opere, vbi remiſit,ſ.verſic.prox.prius breuiſſimè poſuit iſtud thema,ut
hic:ſed themate poſito habetur in opere: dic, vt dixi in ſtudio Paduano:
ſuſpicor,quod hoc verbum fuit additio,vt j.dicam.Eſt autem ſciendum,
quod ſecundum ſuum thema Roſ. tenuit ſententiam executioni mandari
poſſe ↄ̄ poſſeſſorem,maxime eo caſu,quo dicitur rem fuiſſe feudalem: quæ
ſi alienetur,non obſtat temporis præſcriptio, quo minus poſſit vendicari,
vt in conſtitutio.Federici,de feudis,imperialem decet ſolertiam habet ta
men hoc petens offerre poſſeſſori impenſas ædificii: alias poterit doli ex-
ceptione repelli,allegat l.ſi in area.& l.in fundo.inferius allegatas, & Inſt.
de rer.diuiſ.§.ex diuerſo.ver.certe illud.& ff.de acqui.re.do.l.adeo.& qa
quæſtio hæc in voluminibus habetur non plus inſto:& quia ſequens nō ſic
habetur,inſtabo.Sed pauliſper Alb.Gal.forte in ſtudio Paduano ꝓſequēs
hoc plenius,quam ſcripſiſſet in opere,poſt allegationes,ſic ſoluendo diſtin
guit:Aut expenſæ peti poſſunt per actionem,vt in commodatario,depoſi-
tario,& creditore patet,ff.commo.in rebus.§.poſſunt,ff.de furt.ſi is qui rē
ſi.de poſi.l.ei apud.ff.de pig.ac.ſi neceſſarias.Iſti enim & ſimiles, cū habeāt
actionem,multo fortius retentionem,ff.de ſuperfi.l.1.§ quod ait.ff.ex qui.
cau.ma.nec non.§ exemplo de inoffic.teſt contra veterani.§.ſi quis filius.ff.
ad Treb.hæres:cui.Si uero non per actionem,ſed ſolum per exceptionem
expenſas conſequi poterat,vt ff.de act.emp.idem Iulianus.§.1.& in præ.l.ſi
in area.in fi.ff.de dol.& except.l.Paulus. Aut fuit de his habita mentio in
cauſa principali,& tūc habebitur actor pro tacite abſoluto,& tūc eo.dedu
cto condemnandus eſt,ut in l.in fundo.in fi.Nec obſtat l.domus.ff.de leg j.
& l.qui exceptionem.§ fi.ff.de cond.indeb.quæ dicūt,quod ſi hæres domū
legatam refecit & dedit legatario, repetit expenſas, quia ibi domus erat
hæredis,& non defuncti,vel ibi ſub conditione fuerat legata,vnde interim
erat in dñio hæredis.Si aūt in principali nulla fuit habita mentio.tunc co-
ſeruabit expenſas.faciunt omnes leges de retentione loquentes,& l.duob.
ff de exce rei iud.veniat.l.colonus.ff.de vi & ui arm.in fi.C.vnde vi,non ab
re.& qñ prouoc.non eſt nec.l.fi. maximè cū naturalis æquitas retentionem
inducat,ne quis ex alieno damno lucretur.ff.de ↄd indeb.nā hoc natura. de
pet.hære.l.planè & regula,locupletari.de reg.iur.lib.6.
ADDE,quid ſi in bonis ſunt aliqua,in quib.non ſunt facta melioramenta,
& in aliquib.ſunt facta,an ſtatim debeat fieri executio in illis,in quibus non
ſunt melioramenta.Pau.de Caſt.conſi.324.
b In ſumma. ¶ Vide,ꝙ dixi de exce.cum venerabilis.ſuper gl.pen.
c Suſcitata. ¶ An autem hæres,vel eius procurator,qui cauit iudicatum ſol-
ui, poſt ſententiam poſsit vti beneficio inuentarij ad impediendam execu-
tionem:dixi de inſtr.edi.§.fi.ſuper ver.ſed nunquid hæres.

ADDITIONES NOVAE.

* Nota ꝙ cum petit̄ executio ſententiæ pars ↄ̄ quam petit̄ non pōt petere ꝙ
de hoc cōpromittat̄ vigore ſtatuti dicentis debere ↄpromitti de cauſis:&c.
idem cum petit̄ executio vigore alicuius inſtrumenti confeſſionati.de quo.
per Bar.l.poſt rem.de tranſac.& l.eleganter.§.ſi quis poſt.de cond.inde.&
l.poſt deciſionem.C.de fur.

In l.defendente.de auct.tu.Bar.ex hac l.dicit, ꝙ cum petit̄ ſniam execu-
tioni mandari, iudex pōt incipere à præcepto de ſoluendo, vt præcipio ꝙ
ſoluas,aut oſtendas cām quare ſoluere non debeas, & executioni ſententia
mandari dēat.fac.l.de pupillo.§.meminiſſe.de ope.no.nū.Alius modus exe
quēdi eſt,vt primo citet̄ pars vt veniat ad opponēdum quare ſententia nō
debeat executioni mandari. licet quidam dicant ꝙ ſententia poſsit ēt exe-
cutioni mandari parte non citata,vt plene not.in l.à diuo pio.de re iudic.&
Bal.in l.j.C.de iur.& fac.ignor.

In dic.l.j.C.de iuris & fac.ign.no.ꝙ ille dr̄ incipi ↄueniri,vt Inſt.de pœ.
tem.lit. ergo hic eſt expreſsū ꝙ in executione ſententiæ requirit̄ citatio.&
hoc tenet hic Pe.& gl.in l.qui de inof.teſt.vbi dicitur ꝙ in executione dant̄
dilationes ad defendendum licet debeant eſſe breues. In ↄ̄rium fac.l.j.de
iud.Inn.in c.ex ratione.de app.tenet vnum: aliter diſtinguit in c.cū inter.
alias cum venerabilis.de excep.

An captura perſonæ quæ non eſt ꝓpriè executio,ſed ↄpulſio, poſsit fieri
poſt ſniam ſine alia citatione:& credo ꝙ ſic,pręſuppoſito ꝙ non requiratur
excuſsio bonorum. Præterea in libellis petit̄ quis condemnari,& condem-
natū compelli ac cogi.vnde de hoc toto eſt cognitum fac.l.j.C.qui bon.ce.
po. ſecus ſi excuſsio bonorum eſſet neceſſaria.nā excuſsio non pōt fieri ſine
citatione.vide quod no.in l.3.de ſuſpec.tu.Bal.vide eundē in l.ab executio
ne.quor.app.non recip.contra Bar.in l.a diuo Pio.de re iud.Bal.in repet.l.
tale pactum.§.qui prouocauit.ff.de pac.

Nota caſus impedientes executionem ſentētiæ qui dicunt̄, in l.vnica C.
in inte.reſti.poſtu.Primus eſt exceptio ſolutionis,l.fi.de fal.C.ſecūdus ma
la interpretatio,l.3.ff.de ap.& l.vii.nil no.ap pen.Tertius appellatione in-
terpoſita,l.3.C.de app.Quartus eſt de reſtitutione petita, dicta l.vnica.C.
in integ.reſt.poſt.& Bar.in dic.l defendente.de aut.tu.de hoc ꝑ Bal.in l.eos
C.de exec.rei iud.qntus in rei vēdicatione poſt ſen.fac nouatiōe.l.4.§.ſi ex
ↄuētione.ff.de re iu.ſextus ſi ex falſis inſtr̄is allegēt ſniæ ↄplatio, C.ſi ex fal.in
ſtru.ſeptimus tranſactio.l.neq;.§.j.de in ius voc. octauus ſi fiat ↄtrouerſia ſu
per reb.ſuper quib.fit executio,l.à diuo Pio.§.ſi ſuper reb.de re iud.circa ꝙ
dic ꝙ ſi tertius impediēs veniat iure hypothecæ,non audit̄,niſi poſsideat,
ſm Ange.in d.l.à diuo Pio.§.ꝙ ſi res ſit pignorata.& ſm Albe.& Rapha.de
Ray.ibidem in nouis recollec.licet ↄ̄ videat̄ tenere in veterib.Nonus ſi de
legatus velit exeq̄ ſuā ſniam in reb.quæ ſunt in alieno territorio,dic.l.à di-
uo Pio.in prin.Decimus ſi iudex velit exequi ſuā ſniam in reb.quæ ſunt in
alieno territorio,l.fi.de iuriſ.om.iud.& c.ut animarū.de ↄſti.lib.6.Vndeci-
mus ſi ↄdēnatus cedat bonis,l j.qui bonis cedere poſſ.Duodecimus ſi debi
tū eſt ↄditionale,l.3.ff.ad leg.Aqu.Decimus tertius ſi res in ↄdemnationem
deducta ad petitorem peruenerit, vt l.j.C.de re iudic.de hoc per Bald.in l.
eos.C.de excep.rei iudi.& j.de reſti.in integ.& in auth.quæ ſupplicatio.de
pre.imp.offe.

In c.poſtulaſti.de foro ↄpe.Pone ꝙ laicus reconueniat clericū in foro ci
uili, & ↄdemnatus eſt clericus: quis dictā ſententiam executioni mādabit
arg.iſtius c.dic ꝙ epiſcopus ſuus,non iudex ſecularis.

In l.actori C.de iureiu.qro qño formet̄ ſnīa interlocutoria ſuper execu-
tionē gl.dicit ꝙ debet dicere,declaramus iudicatum,& exequendo mā da-
mus ſolui.de quo gl.in l.j.C.de ſententijs quæ ſine cer.quanti.& ſi eſt ſenten
tia declaratoria,puta aliqd deberi, iudex non ↄdemnat aliter ſed declarat
deberi,qa tacite vr̄ ↄdemnare,l.ꝙ tñ.§.j.de arb.fac.l.ſed ſi poſſeſsionem.§.
j.de iurei.& circa hoc ſingulare dictū in cle.auditor.de reſc.in dicta l.acto-
ri.Item quærit an ex ſententia lata ſuper inepto libello oriatur actio in fa-
ctum,an ſit nulla ipſo iure? gl.Inſt.de obl.in princ.,dicit ꝙ ſententia eſt ipſo
iure nulla gl.quæ incipit iſtud Bal.vbi ſ.

In gl.j.C.ne filius pro patre.Bal. quærit an valeat ſtatutū ꝙ pater tenea-
tur pro delicto filij,ſeu ꝓ filio. & item vtrum intelligat̄ de delicto ↄmiſſo v-
bicunq; locorū.Itē ſi ſtatuto cauet̄ ꝙ inſtrumenta ↄfeſsionata mandent̄ exe
cutioni,an habeat locū in inſtr̄is factis ext.territoriū.Itē quid ſi in loco exe
cutionis nulla pōt opponi exceptio,qd ſi inſtr̄m factum eſt extr.territoriū
Itē an pater teneat̄ ſoluere ↄdemnationem pro filio, ſi ſit iniuſtè ↄdemna-
tus,vel ex contumacia.& an filius ſit primo excutiendus quam pater. Item
quid ſi filius eſt cōdemnatus patre nō citato.Itē quid ſi filius eſt ↄdemnatus
in omnib.bonis, habeatne locū ſtatutū de ſoluenda eius ↄdēnatione per pa
trē.Item quid ſi pater ſoluit ↄdemnationē pro filio,an repetet à filio. Bald.
in dic.l.1.& adde l.3.§.ſi filius.quod quiſq; iur.& de contumacia.gl.Inſt.de
no.§.ſi.fac.Bal.in l.fi.de vſu.rei iud.

* In l.Macedonianū.alias ſi filius tuus. ad Maced. Bal. dicit ſi ſtatuto caue-
tur ꝙ pater teneat̄ ſoluere condemnationem filiifa.an teneatur ſoluere con
demnationem nepotis:& tenet quò non: cū ſtatutum ſit odioſum & loqua-
tur ſolum in filio.

De iſtis executionib.ſententiarū, dic ꝙ ſi aliquis eſt iudex ad executionē
deputatus,aut tractat̄ de executione ſententiæ, & tūc nō debet cognoſcere
vtrū ſit iuſta vel iniuſta,cū ſententia lata dicat̄,l.ſi ut ꝓponis. C.de exec.rei
iud.ſed ſi ſententia dicat̄ nulla,vel ad eam opponat̄ exceptio,quæ pōt oppo
ni poſt ſententiā,tūc aut ipſe iudex qui eſt deputatus,eſt ordinarius ad exe-
cutionē,& tunc debet cognoſcere de nullitate ſententiæ, & de tali exceptio
ne propoſita ut C.ſi ex fal.inſtr.l.fi.& l.ſi prætor.§.Marcellus. de iud. aut eſt
delegatus,& tunc debet ſubſiſtere,& negotiū ad delegātē remittere,cū ſup
ipſo diminuēdo iuriſdōnem nō hēat,ut c.de cætero.de re iud.ſi aūt ſentētia
non apparet lata,aut tractet̄ de executione alterius negotij,vt puta reſcri-
pti,vel priuilegii,vel grauaminis impoſiti ſemper debet executor de toto
negotio cognoſcere,ſiue ſit ordinarius,ſiue delegatus,l.& ſi nō cognitio.ſi
ↄ̄ ius vel vti.pub.& c.ex parte.de of.del.& hoc eſt verum in iudice execu-
tore,ſecus ſi eſt nuncius, qui quandoque appellatur executor,l.pen. C.de
execu.rei iud. nunquam debet ſe intromittere de cognoſcendo in aliquo
caſu,cum,nullam habeat iuriſdictionem: ſed nudum præbet miniſterium
in executione ſententiæ,quam facit iudex,vt no.in l.j.de iuriſd. om.iud.ni-
ſi ſpecialiter eſſet ei à iudice commiſſum, l.fi.de iu.

Pone quod iudex appellationis confirmat primā ſententiam, q[illegible]
exequetur,no.in l.ſi quis litigantium.C.de epiſ.au.& l.a.diuo P[illegible]

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

per Barto.de re iudica.& l.tale pactum.§.qui prouocauit. de pact.per Bal.& l.eos.de appel.per Cyn.in l.lecta.ff ſi cert.pet.Bald.quærit, quidam fuit captus pro debito die feriata, & talis executio tali die fieri non poterat: quia erat in honorem dei,qua die capi non poteſt niſi fugitiuus,l.fina.C.de feriis.ſi enim eſſet feriata ob meſſes, bene poſſet capi perſona pro executione ſententiæ de capiendo lata tempore iuridico: licet ſententia de capiendo interlocutoria non poſſet ferri illa die in ciuili cauſa, l.1.de fer.& capi.fin. de iudic. & ibi nota quod quælibet ſententia poteſt mandari executioni tempore meſſium:ſed in feriis repentinis eſt dubium: tamen gl.in clem.ſæpe.de verbo.ſignifi.notat, quod feriæ ræpentinæ quæ indicuntur principaliter ob fauorem publi.vt propter lætitiam,vel triſtitiam,ęquiparantur feriis introductis ad fauores diuinos,l.fina.C.de ſacroſan.eccle.in cauſis uero criminalibus non ſunt feriæ meſſium,ſed repentinæ,& in honorem Dei ſic, l.1.C. de feriis. Pone ergo reuocatur in dubium an quis ſit legitimè captus: iudex commiſit cauſam conſilio ſapientis, an iſte eſſet rectè captus: qui ſapiens conſuluit quòd non teneret captura, propter ferias opponitur contra conſilium,quòd hoc non venit in puncto commiſsionis, & non debet conſulere extra articulum ſeu punctum commiſsionis, argument.l.qui per ſalutem. de iureiurand. & hic conſuluit extra articulum. nam aduerbium rectè,deſignat cauſam,ſed rite deſignat modum,l.iuſtè,de acquir.poſſeſſ.& l.non putauit.ff de contratabul.& l.hoc colore. de inofficio. teſtament. poteſt etiam conſultor adijcere id quod venit ad declarationem ſeu limitationem,vt l.iuſiurandum.§.non propter. de iureiurand. & licet quis die feriata non poſsit capi, tamen poteſt relaxari, & accipi fideiuſſor de eo præſentando, l.cuſtodias.de public. iudic. & l. diuus Traianus. ff. de ferijs.Bald.

Nota quod quando fit executio ſententiæ,debet fieri in prædijs vicinioribus victoris, vt l.quicunque.de omni agr.deſer.libro.11.Andre. de Barudo.

Quòd ſi habeo ſententiam pro me an poſsim petere mandari executioni in reb. penes me exiſtentibus?& videtur ꝙ ſic,l.quicunque. de omni agr.deſer.

Statuto cauetur ꝙ executio nõ fiat in beſtijs aratorijs:mõ aliquis habet vnum æquum de quo arat,& etiam æquitat: an poſsit peti executio in iſto æquo.Cy.in l.2.C.ad l.Aquil.ponit.

Nota quòd ſi quis contra dicit executioni ſententiæ,dicitur actor, & ille qui petit executionem dicitur reus.ita Innocent.in capitul. 1. circa fin. de confir.vti.vel inuti.& cap.bonæ.de appel. ſimile eſſet in pacto licere ingredi poſſeſsio.

Statuto cauetur quod ſi quis commiſerit homicidium, domus deſtruatur: modo quidam habens partem inferiorem vnius turris, commiſit delictum:an domus tota deſtruatur.Bartol.in l.ſed interdum. ff. de aqua plui.arcend.& l.ſi finita.de damn.infect. & l. & ſi ſeuerior. de his qui not. infam.

In l.præſenti.§.ſanè.de his qui ad eccle.confu.iſte tex.dicit quod ſententia lata contra debitorẽ poſsit mandari executioni contra extraneum poſsidentem res debitoris:fac.l.à diuo Pio.de re iud.verum iſtę leges videntur loqui in ijs qui tenebant res nomine debitoris:poſſet etiam dici ꝙ loquuntur in ſuo nomine poſsidentibus,& hoc habeat locum ar.l.ſi is cui.§.qui in poſſeſsio.vt in poſ.le.ſic ergo non dato libel. iudex inquiret contra eos qui dicuntur poſsidere res debitoris condemnati. ſic & alias in ciuilib. inquiritur,l.teſtium.de teſt.& l.j.§.ſi plures.de magi.conue.

An ſententia lata ꝯ reum mandabitur executioni contra fideiuſſorẽ?no.in l.ſcimus.§.fin.de vſur.rei iud.& l 1.iud.ſol.ff.& not.in Spec.& in l.2.§.j.qui ſatiſda.cog.& l.ſi quis pro eo.§.ſi nummos.de fideiuſſ.Io.Mon.in c.j.de dam.da. Inno.in c.auditis.de reſcr.

Pone mulier condemnata eſt conſtante matrimonio:qualiter mandabitᷣ ſententia executioni? Reſpondeo in his quæ percipiebat à viro l. ꝯmodis.de re iud.& l.ſtipendia.de executione rei iud.fallit in caſibus no. in l.ſi quãuis.de bon. damn.& hoc de his quæ contingunt poſt matrimonium ſed q̃d ſi ante matrimonium habeat creditores, & ipſa dedit omnia bona in dotẽ, dic ꝙ videtur dediſſe tantum ea quæ ſuperſunt deducto ære alieno, vt l.mulier.de iure dot.

An ſententia poſsit mandari executioni die feriata, videtur ꝙ ſic,nam licet ſententia de mittendo tali die ferri non poſsit, cum deſideret cauſæ cognitionẽ,l.ordo.C.de exec.rei iud.tamen executio quæ eſt facti, vt l.ab executio.quorũ ap.non reci.bene poſſet illa die expediri,quemadmodum cætera q̃ ſunt facti,vt appellationem interponere,l.j.§.cum dies. quam.ap.ſit.ſic & ſimilia.de quo per Bar.in l.j.§.j.de ope.no.nũ.Do.Signorolus in ꝯſiliis ſuis in prima parte tenet ꝙ nec ſnĩa nec executio fieri poſsit die feriata.Io.An.in c.ſi.de iud.lib.6.Ang.in l.eadẽ.de fer.& no.2.q.2.ſicuti & c.Adam.de pœ.diſt.j.Io.And.in c.ſi.de iu.

Si pater virtute ſtatuti teneatur aſsignare partem filio delinquenti: q̃d ſi filius inculpatur,& propter contumaciam condemnatur an teneatur aſsignare, licet non probetur ipſum delictũ commiſiſſe.Bartol.in l.cum filius.de verb.obli.

In l.ſi qua pœna. de his q̃ ſunt ſui vel alieni iuris Andreas de piſ.quęrit: pone,ꝙ filius commiſit delictum,ex quo bona veniunt publicanda ex forma ſtatuti: moritur filius poſt ſententiam latam de bonis publicandis: an legitima quæ competebat iſti filio de bonis patris veniat applicanda fiſco.& videtur quod ſic:nam bona delinquentis tranſeunt in fiſcum.l. inter eos.de fideiuſſ.Item ſpes debiti tranſmittitur ad fiſcum, l.inter ſocium.§.1.de pact.dota.In contrarium:nam hæreditas non adita non tranſmittitur,niſi ad ſuos:ergo non ad fiſcum,qui loco extranei eſt, l.Paulo Callimacho. de leg.3.& l.ex facto.§.ex facto.& §.ſi quis rogatus.ad Treb.l.j.§. ſi filius fa. de his qui deie.vel effu.no.j.de ſucce.ab inte.Bal.in l.j.C.de hæred.inſtit. & in l.ſi qua.

Quid ſi coram executore dato ad ſententiam exequendam, opponatur ſententiam latam per falſa inſtrumenta, vel per falſos teſtes:an teneatᷣ hãc exceptionẽ admittere?no.in Spe.fac.l.ſi vt proponis.de execution.rei iud.ꝯ oppo.de l.& ſi non cognitio.C.ſi ꝯ ius vel vti.pu.facit l.ſi.C.ſi ex fal. inſtr.quidam dicunt ꝙ duplex eſt executio,videlicet mera, vt quando idem tulit ſententiam & eam exequitur: & tunc executor põt cognoſcere ſuꝑ ſuggeſtione falſi:nõ ſic:ſ: opponatur ꝙ ſentẽtia ſit lata per falſos teſtes.nã hæc cognitio reſeruatur illi q̃ tulit ſententiam.ſed in l.ſi prætor.§.j.de iudic.dr̃,ꝙ corã executore debet probari dolus aduerſarij qui obtinuit,& corã eo debet probari falſitas inſtrumentorum, per quæ lata eſt ſententia. ſed dic ꝙ veritas eſt ꝙ iudex executor nũquam debet recipere aliquas probationes per quas iudicet ſuper principali negocio, ſit mandanda ſententia executioni,vel non: nam fieret præiudicium negocio principali, & ſententia remaneret inutilis,obſtãte exceptione rei iudicatæ. ſed poteſt bene recipere ad ſui inſtructionẽ probationes,& ſi aliq̃d inueniret,remitteret ad ſuperiorẽ.Do.Io. An.in c.pia.de excep.lib.6.fa.l.diuus.de re iud. & de exceptione cognoſcit ſummarie.ſed non pronunciat, vt c.paſtoralis.de off.dele.

Quid ſi fui ꝯdemnatus per ſententiam tibi ad reſtituẽdum rem:& ipſam tibi reſtitui: deinde ipſa res ad me peruenit: an poteris contra me agere amplius actione in factum ex ſententia ad rem vendicandam.glo.in l.Claudius.qui po.in pig.ha.ꝙ non.gl.in l.ſed & ſi poſſeſſori.de iureiur.,tenet contrarium.

Quid ſi ſententia feratur in reali,an naſcatur actio in factum gl.in l.Iulianus.de excep.rei iud.dicit ꝙ non.glo.in l.nam & poſtea.§.ſi minor.de iureiur.alias.§.ſi petitur.no.contrarium.

An ſententia lata contra unum poſsit mandari executioni contra alium qui habet cauſam ab eo,ſ.q̃ habet rem quam ille deſiit dolo poſsidere, not.in l.C.de alie.iud.mut.cau.fac.in 8.q.per Bart. in l.is cui.§. qui non poſſet.vt in poſſe.leg.

An ſententia lata contra vnum ex reis debendi poſsit mandari executioni contra alium,Bar.in l.j.C.de diuer.reſc.Bal.in aut.qua in prouin.C. vbi de crimi.agi opor.

An ſententia lata in criminali poſsit mandari executioni j̃.tempus datũ ad appellandum Guil.de Cu.in l.editos.de epiſ.aud.tenet ꝙ ſic alij contra, Inn.in c.quærenti.de of.dele.

An ſi iudex pronunciat ſnĩam exequendã,vel non, poſsit à tali ſententia appellari.no.in l.ab executione.C.quor.ap.nõ reci. vbi vr̃ dicere ꝙ põt appellari.& hoc intellige quando ille qui volebat executionẽ ſententiæ impedire inducebat pro ſe ius humile ad impediendam ipſam executionem. de quo no.in l.j.C.de iur.& fac.ign.ſecus ſi nullũ ius uel ius friuolũ induceretᷣ.

An tp̃s quatuor mẽſiũ detᷣ ꝯdẽnatis ex furto vel rapina: & vr̃ ꝙ nõ, quia reatus omnẽ honorẽ excludit,vt l.j C.ubi ſena.vel clari.fac. pro hoc l. reis.de re iud.Contrariũ tenet Gui.in l.ſi cũ exceptionẽ.§.ſi cum hoc.ff. q̃d me.cau.& rationẽ addit,quotieſcunq; tractamus de aliqua actione, magis inſpicimus ipſius naturã & originem,quã ipſius accidens,ar.l. cum id.de do.in princ.ſed hoc ita eſt,quod iſtud tempus datur actioni in factum, deſcendenti ex ſnĩa ergo datur illud tẽpus tali actioni, nec inſpiciã accidẽs ipſius actionis,ſ.an ſit debitor ex delicto,an ex ꝯtu,ſed ipſum genus & originem & naturam.fac.l.3.§.idem ſcribit.de peculio.

In l.ſi procurat.de proc.no.ꝙ ſi datus eſt procurator ad agendũ, nõ põt petere executionẽ ſententiæ,ſicut hic vides, ꝙ nõ põt agere iudicati,ſicut ẽt ſibi ſolui non põt,ut l.hoc iure.de ſol.& l.ſed & ſi tm̃.de pac.& ꝑ hoc aduerte qñ formas libellũ in perſona procuratoris, quia tu debes petere reũ condemnari tibi procuratorio nomine rei ad dandũ & ſoluendũ ipſi principali,non aũt tibi,niſi ſpecialiter ſit tibi mandatum. Item quod dixi ꝙ procurator non põt petere executionem ſententiæ,hoc verum in procuratore dato ad agendũ tm̃,vel ad lites pñtes: ſecus ſi datus eẽt ad lites pñtes & futuras,tunc cum petitio executionis ſit quodammodo lis noua,illam poſſet petere ex ui illius mandati de hoc per Bar.in l.hoc iure. de ſolu. vide circa hoc quod no.Bal.in l.multum intereſt.ſi quis alteri vel ſibi.& Bar.in l.ſi Titio de vſufr.leg.

Pone aliquis qui fuit procurator ad negotia uel negotia alicuius geſsit damnatur ad mortẽ propter delictum commiſſum: an debeat differri executio quoſq; reddiderit rationem.Bart.in l.ſi.de publica.Cy.in l.j. de bon.proſcript.

In l.argentarius.§.cum autem.de edẽ.iſte §. facit ad quæſtionẽ conueniebas me ad decem:& fui condemnatus,& non appellaui.Petis executionem contra me:probo,& fidem facio iudici,ꝙ tu habebas & habes quoddam inſtrumentum,per quod apparet me non eſſe debitorem, quia ego ſolui: q̃d iuris?per hanc literam vr̃ quòd poſsim te conuenire ad id quod mea intereſt.eo,quia non edidiſti.Itẽ quia per falſas allegationes, &c.ar.l.ſi ꝑtor.de iud.Odofr.

An ſententia quæ tranſiuit in rem iudicatam poſsit executioni mandari die feriata,no.2.q.2.ſicuti.Io.And.& Inno.in c.ſi.de iud.fa.c.Adam.de pę.diſtin 1.

An exceptio nullitatis impediat litis conteſtationem,no.in l.ſi cum nulla.de re iud.ff.

An exceptio nullitatis impediat executionẽ ſententiæ,Bal.in l.4.§. ꝯdẽnatũ.ff.de re iud.Bar. Bal.in aut.quæ ſupplicatio C.de ꝑci.imp.off.fac. cle.1.de re iu.Inn.in c.cum in iure.de off.dele.& c.ex ratione.de ap.fac. Bal.in l.ſi qñ.C.de ord.cog.& l.ſi.C.ſi ex fal.inſtr.Alb in l.ſi vt proponis.de execu.rei iu.Inn.in c.cum olim.lo 2.de priui.Hoſt.in ſumma.de off.del.§.quæ delegari.& Bal.in l.ab executore.quor.ap.non recip.

An petitio reſtitutionis impediat executionẽ ſentẽtiæ,Bar.in l.deſendẽte.de auct.tut.& l.ſi prętor.§.Marcellus.de iud.Bal.in l.eos.C.de execu.rei iud.& l.1.C.in integ.reſt.poſtu.& l.ſi cauſa cognita.C.de tranſ.& Io.An.in titu.de ſupp.§.differt.& extra de reſtitu.in integ.& authẽ. quę ſupplicatio.de preci.impe.off.per Bal.fac.idem Bal.in l.præſes.de app.& l.pen.C.ſi aduer.rem iud.

In l.chirographis.§.ab eo.de adm.tuto pone, Titius aliquam rem poſsidebat:conueni eum rei vendicatione,& fuit condemnatus:appellauit & pendente appellatione ipſam rem alienauit:deinde confirmata eſt prima ſentẽtia quæritᷣ an iſta ſententia poſsit executioni mandari ꝯ emptorẽ.q̃a de vẽditore nõ eſt dubiũ. dic ꝙ ſic:quia ille conuẽtus fuit directa & in ea lata ſententia:modo per alienationem cępit teneri vtiliter.vnde eſt opus noua inſtantia: tamen per hanc legem dico quod poterit mandari executioni contra emptorem.Dy.& Oldrad. [illegible]

Specul.ſecunda [illegible]

An exceptio nullitatis impediat executionē ſnīæ, Bal.in l.fin.C.de ord. iud.& l.fi.ſi ex fal.inſtr.& ĩ.no.& l.ab executione.quor.ap.non rec.ſa.etiam quod no.Bal.in l.j.ne lice.in vna eademq; cau.ter.prou.

An pater teneatur aſsignare filio legitimam pro ſoluenda ꝯdemnatione filij? Spec in tit.de ſen.§.ſequitur.fac.l.ſi filius.C.de bo.proſcr.Albri.l.j.§.domini.ad fillan.Bal.in l.fi.C.de vſur.rei iud.

Sentētia præiudicat illi qui ſcit ſuam cauſam agitari,In.in c.ſicut nobis.de re iud.Quid iudex exequatur ſententiam, an iudex à quo, vel iudex ad quem? Bal.in aut.ſi quis.de epi.audi.& in l.epiſcopale.eo.tit.

An in executione inſtrumentorum guarētigiæ ſit pars citanda, Bal.ꝙ ſic in l.ab executione.quo.ap.non rec.notat etiam ibidē Bal. quomodo cognoſcantur exceptiones, quæ non poſſunt opponi in executione ſententiæ ab ijs quæ non poſſunt opponi.

Sententia lata in reali ſtatim debet mandari executioni, not.Inſtitut.de offi.iud. in prin.Ang.in l.debitoribus de re iudi.& Bald.in l.fin. de execut. rei iudic.

Nota ꝙ ſi executio ſumit vim per formam ſtatuti, nō de iure communi, talis executio non poteſt fieri per iudicem diuerſi territorij, Bald.in l.j.de confeſsis.

Nota ꝙ in executione ſententię non eſt inſtantia, Bal.in l.tale pactum.§.qui prouocauit.ff.de pac.& l.litibus.C.de agric.& cen.& per Bar. Bal.in l.j.§.is videtur.ſi quis ius dic.obten.alleg.l.minor.ann.25.cui fideicom.de mino.& hoc quando agitur officio iudicis.idem dicit quando petitur executio inſtrumentorum.

De officio iudicis quod imploratur pro ſententia exequenda, quādo poteſt & debet, vide Ang.in l.qui de inof.in fin.de inoffi.teſt.& l.argentarium de iud.

An ſufficiat producere ſententiam ſine actis actis? Inn.in c.cum in iure peritus.de offi.del.& no.in c.quoniā ꝯ falſam.de prob.& c.2.de feudi. cog.10.Coll.no.in l.emācipat.de fi.inſt.fac.l.acta.de re iud.& auth.ſi quis in aliquo.de eden.& c.3.quo temp.miles.& l.fi. de ord.co.& in auth.clericus. de epi.& cle.

An prima miſsio in poſſeſsionem dicatur executio, Bald.in l.conſentaneum C.quomo.& quan.iud.

¶ Baldus, De executione ſententiæ.

¶ OMNINO Vide ſ.tit. proxi.per infinitas quæſtiones. ¶ Pendente reſtitutione in integrum, ſententia nō meretur executionem, ff.de ap.l.tutor in fi.Bal.& no.C.ſi aduer.ven.l.j.niſi ratione præſumptæ malitiæ, § 1.circa prin.G. ¶ Si eſt appellatum.& erat appellatio remota per ſuperiorem, impeditur executio diffinitiuæ, non interlocutoriæ, ver.quod autem. G.quia plus operatur illa clauſula interlocutoria, quam diffinitiua, C.de ſent.l.fin. Bal. ¶ Captus in furto, criminaliter punitur. & etiam punitus non relaxatur, niſi furtum reſtituat, vt in authen. vt iudic.ſine quo.ſuff.§.oportet.& in auth.vt lic.ma.& auiæ.§.pen.& ff.de fur.l.interdum.§.qui furem. per Bar. ¶ Quid includitur nomine armorum, & perſonæ, ſi quis ſit exbannitus & condemnatus, no.in auth. de armis. ¶ Creditor accepit tenutam de bonis debitoris: nunquid poteſt facere eum capi? & videtur, ꝙ non: qnia debitor qui eſt ſoluendo, non poteſt capi pro debito, vt not.in l.3.§.tutores, qui.ff. de ſuſpec.tut.ſecundum Barto. ¶ Qualiter intelligatur c.cum dilectus. de cau.poſſ.verſicu.ſed pone.vbi omnino vide G. ¶ Sententia excommunicationis, mortis & deportationis ſtatim trahunt ſecum executionem intellectualem.verſicu.fin.G.vide ſupra titu.proxi.§.ſententia lata.Delegatus inferior à principe, non poteſt dare corporalem poſſeſsionem, ſed dandam denunciare.hoc de inre ciuili: ſed de iure canonico poteſt, ſi ei hoc ſit commiſſum, §.nunc dicendum.poſt prin.G. nam ſecundum ius ciuile commiſsio conſiſtit in iuriſdictione reali, quæ inhæret territorio, non in verbali, C.vbi, & apud quos, l.fina. Et delegatus non habet territorium: ſed de iure canonico omnia ſunt delegabilia, ſiue mixti, ſiue meri imperij.

¶ Clauſula, Amoto illicito detentore, confert omnem iuriſdictionem ſuper quemlibet reſiſtentem, verſicu.quid ſi mandetur.G. ¶ Sententia nulla non meretur executionem ab executore, ſed ſententia annulanda ſic, niſi ſit actum ad annullandum coram eo, qui poteſt, verſic.vt autem.Gul. ¶ Non eſt neceſſe, quando appellatur ab exceſſu modi, dicere, in quo modo excedatur modus: ſed quare excedatur, ſecundum Vber.verſic. ſed nunquid in totum. G.argument.ff.de appel.l.appellanti.§.fin. & in totùm ceſſabit executio: quia nomine exceſſus etiam totum continetur, ſecundum G. Bald. vide ſupra titu.proxi.§.an oppoſita.in fin.G. ¶ Iudex appellationis ſi aliquid addit primæ ſententię.eam exequitur: ſecus ſi ſimpliciter eam confirmat, ninil addendo, vel mutando: nam tunc agitur ex confirmato. Vel dic, aut ſententia confirmatur conſenſu adhibito coram iudice appellationis: & tunc ſecundus exequitur, ff.de pac.l.tale pactum.§.qui prouocauit.ſi coram primo, & tunc primus exequitur, C.de re iud.ad ſolutionem. Aut confirmatur tempore, & idem: quia retro fingit, ff.de infam.l.furti.§.j.Aut per diffinitiuam iudicis ad quē: & tunc prima ſententia transfunditur in ſecūdam, & agitur ex poſteriore vt eſt expreſſum in authent.de ſan.epiſco §.ſi quis aliquid Col.9.& C.de appel.l.addictos.in fin.& l.præcepimus.§. offi. & l. eos. verſicu. ſed pone. quia. per G. Sententia tamen expenſarum, lata per iudicem appellationis ab interlocutoria, mandatur executioni per primum iudicem ad quem tota cauſa remittitur: argumen.ff.de minor.l.intra vtile. verſicu. quid ergo. G. ¶ Sententia lata ab vno iudice, poteſt peti exequi per alium, ſi proponatur actio in factum, nō officium mercenarium, licet vnus iudex non ſe intromittat de proceſſu alterius. Fit etiam executio ex commiſsione.l.cum vnus.§.is qui. Ille autem, qui exequitur per nūcium, non dicitur propriè committere executionem, ſed ipſemet exequi, ff.de manumiſſ.vindict.l.pater.verſicu.ſed pone: iudex.Peruſinus.per G. Eſt autem quaſi miniſter iudex, cui ſcribitur pro executione, vt d.§.is qui. & ideo ſine commiſsione pronunciatio fieri non poteſt.G. ¶ Qualiter fiet executio contra vniue[...]id ſi vniuerſitas. G. ¶ Pro executione ſententiæ primo debent capi res, tam quæ non ſint in controuerſia, quam illę, quæ ſunt, §.ſequitur.poſt princi. G. ¶ Sententia expenſarum ex malitia procuratoris venientium mandatur executioni in procuratorem. Si autem veniunt ex qualitate litis, veniunt in dominum, verſicul.quid ſi procurator malitioſè. G.nam & ſi dominus ſolueret, repeteret a procuratore, qui deliquit in officio ſibi commiſſo. vide ff.de lega. 2. l. qui ſolidum. §.etiam. & Bartol. & Bald. ibi. ¶ Qualiter minor poſsit eſſe contumax, verſicul.ſed pone.& ibi declaratur l. minor etiam ſi quaſi ſit contumax, ff. de minor. per Guliel. ¶ Sententia lata contra curatorem hæreditatis iacentis, mandabitur executioni contra hæredem poſtea adeuntem, ff.de re iudica.l.ex contractu.de hoc vide in verſicul.item pone: ad petita.Guliel. Non dato autem curatore hæreditati indefenſæ non patitur diffinitiuam, nec ſecundum decretum, ff.de hæredi.inſtitu.l.ſi quis inſtituatur. Bald. vide ſupra.de citat.§.quando citatus. G. ¶ Sententia lata in filium ex maleficio, non meretur executionem cōtra patrem, nec fiſcus capiet legitimam etiam mortuo patre, nec alimenta filij confiſcantur. Alij dicunt, mortuo patre legitimam confiſcari, verſicul. quid ſi filius. G. C. de decret.decur.in rub.lib.10.Bald.vide ſupra titul.proxim. filio confiſcato.

¶ Quando executio ſit in bonis minoris capiuntur primo mobilia, quam immobilia, verſicul.quid ſi ſententia debet. G. in criminali non datur iudicatis tempus quadrimeſtrè, §.videndum.per G. tamen ante decem dies non ſit executio. Et not.quod in ciuili currit tempus ſoluendi à die confeſſionis, ſed in criminali à die condemnationis: ibidem.G. ¶ Executio in facto conſiſtit: & ideo non requiritur libellus: verſicu.breuiter.in princip.G. agitur enim de ſententia exequenda, non ventilanda, ſecundum Vbert.G. & vide ſupra titu.1.§.an poſsit declarari. cum allegatis ibi. ¶ An ex interlocutoria oriatur actio? verſicu.ſed cum ex dicit, quod ſic, per l.cum antea C.de arbit. vide gloſſ.ordin.in §.neceſsitate.in l.cum non ſolum.C.de bon. quæ liber.& vide C.de colla.l.ſi ſoror.Bald.& gloſſ.in clementi.fina.de appella. ¶ An exceptio pretij non ſoluti, vel rei non traditæ poſsit opponi executioni ſententiæ, ſicut executioni iuramenti? ſentit quod non: quia eſt peremptoria, quæ poſt ſententiam non pōt opponi: ſed poſt iuramentum, cum quo ſe compatitur, ſic: verſicu.item pone. G. ¶ An poſt ſententiam poſsit opponi retentio expenſarum, verſicu.quid ſi bona.C.de fruct.& lit. expen.l.1.ff.de rei vendi.l.emptor. G. ¶ An condemnatus in hypothecaria, poſt ſententiam habeat ius offerendi, uerſicu.item quid ſi mihi.G.ff. de pignor.l.ſi fundus.§.ſi plures. Bald. ¶ Exceptiones, quæ poſſunt opponi poſt ſententiam, admittuntur coram iudice competenti, non coram executore, verſicul.final.G. ¶ Sententia lata per falſos teſtes, vel inſtrumenta, reſcinditur tribus concurrentibus: primo, quod falſa probentur: ſecundo, quod iudex ſuper his ſe fundauerit: &, quod quæſtio falſi non ſit aliter deciſa. Et prodeſt ad tria, ſ.quia ſententia reſcinditur, executio impeditur, & ſoluti datur repetitio, C.ſi ex falſis inſtrument.l.2.& 3. Bald. Quid ſi teſtis non dicit falſum, ſed notarius ſcripſit falſum? Reſpondeo, idem, quòd in teſtibus falſis, uel inſtrumentis extraiudicialibus falſis, vt not. in d.l.iij.

¶ In capitali ſententia lata per falſas probationes, ſi condemnatoria eſt forte ipſo iure nulla.arg.ff.de fal.l.ſi quis obrepſerit. in uerbo, nil agitur. Vel dic, quod ibi eſt etiam neceſſaria reſtitutio in integrum, argument.ff. de iure fiſ.l.j.§.ſi quis ultro. Bald.Alibi dicitur, quod qui falſificat acta, perdit litem, ff.de iure.fiſc.l. neque, ſed ibi loquitur in cauſa fiſcali: ſed in cauſa priuatorum falſa probatio nihil agit, & non elidit ueram probationem, ut dicta l.3.Sed pone: Titius produxit.quatuor teſtes, duos verus.q interfuerunt, & duos falſos, qui non interfuerunt, tamen aſſerunt ſe interfuiſſe: modo quæritur, nunquid producens, & iſti falſi teſtes poſſint accuſari? & uidetur, quod non, quia non intereſt aduerſarii. Sed dic contra: quia ius reprobandi competit indiſtincte, ut d.l.3.1.reſponſo: ſed reſciſſio ſententiæ non fit, quia ſententia habet fundamentum ſuper uerbo, ut ibi dicitur. Sed quomodo poſſunt reprobari teſtes poſt didicita teſtificata, cum timeatur ſubornatio? Reſpond. quia corrupti falſum dixerunt: aliter non poſſent reprobari, ff. de infam.l. Lucius: uel ſaltem indirecte, ut l. optimam. C. de contrahen. & commit. ſtipulat.uel in noua inſtantia, no.in eadem l.Bal.Et not.quod iſta exceptio falſi eſt priuilegiata, & impedit executionem ſententiæ, licet forte probatio non ſit in promptu, ut d.l. fin.Regulariter dicit, in executione ſententiæ non adhibetur, niſi ſummaria cognitio: & ideo non ſuſpenditur per exceptionem requirentem altiorem indaginem. ar.C. de compen.l.fi.quia liquidum non differtur per non liquidum, vt ibi patet.Barto. dicit idem eſſe in exceptione falſi, quod in alijs, per l.ſatis aperte.C.de falſ. ¶ Et nota, quod confeſsio, quæ fundatur ſuper inſtrumento falſo, nil valet, ſ. ope reſtitutionis. nam bene valet ipſo iure ff.de except.l.qui agnitis.ff.de re iudic.l.diuus. Et not.quod Iacob. de Are.dicit, quia tunc eſt neceſſaria reſtitutio, quando falſitas non eſt participata, cum parte: ſi autem eſt participata, tunc datur actio & exceptio, ff.de fal.l.qui nomen.ſecundum Iacob.de Are.& Cy.in d.l.j. & ſatis ibi videas per eum, ſcilicet Cyn.Sed quid ſi iudex fuit motus ex falſo inſtrumento, & non ex vero, ex quo debuit moueri? Reſpond. reſcinditur ſententia morboſa.ff.de excuſat.tuto.l.qui teſtament.Bald. vide ſupra titul. primo. §.ſententia, quia Bannum generale, vel ſpeciale inordinatè, vel ſine cauſa factum, vel datum alicui non habet vim legis, nec ſententiæ, vt not.Dyn.in l.4.§.condemnatum.ff.de re iudica.neque interlocutoriæ, neque diffinitiuę C.commin. vel epiſtol.l. programma. & ideo ſint cauti aſſeſſores quando ſtatutum dat formam, qualiter procedatur àd banniendum quendam quòd illam formam ſeruent: alias bannum, & quicquid fundatur ex eo, ipſo iure eſt nullum. ¶ Et nota, quod iudex non debet incipere à grauamine, pœna, banno, vel tenuta, nec conditionaliter dare, eodem titul.l.1.4.& 5.Bald. ¶ Si iudex ſcienter & malitioſè iudicat, omnia damna reſarcit, C.de pœna iu.qui ma.iu.l.fin.Si per imperitiam & per latam culpam non tenetur in ſolidum, ſed arbitrio iudicis moderato, l.1. ff.quod quiſq; iur.in gl.nam imperitia in iudice eſt lata culpa: tamen nō formatur cōtra iudicem libellus in ſolidum, ſed cum temperamento arbitrio boni viri: aliter libellus eſſet ineptus, ut l.ſi iudex.ff.de var.cogn.Arbitrabitur aūt bonus vir, ꝙ ſi errauit in apicibus iuris, vt l.Gallus tunc mitius puniatur, vt no.Inſt.de ob.quæ ex quaſi delic.in princ. Si autē errauerit in ſe-

quendo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

quendo rationem practicam & opinionem, tunc videtur excuſari: quia nõ eſt error ſingularis, ſed communis. Item ſi dubium tale eſt, & apud ſapientes eſt incertum, & ſtat in opinionibus, tunc iudex excuſatur: quia hoc caſu lex eſt incerta, vt in prima conſtitutione C.§.quibus.in gl.ſecundum Bart. quem vide in d.l.fi.C.de pœna iud.qui male iud. Qui autem recedit à communi opinione, eſt in culpa, ff.de legib.l.minime.ſecundum Bart. Si autem vult ſe excuſare, quia ſententiauerit de conſilio talis ſapientis, hoc ſolũ non excuſaret eum: quia debuit iuris rationes ponderare, non perſonę auctoritatem legibus præferre, ff.de offi.præſi.l. ſed licet. aliàs ferè ſemper excuſaretur: quia ſemper haberet conſilium, vel colloquium cũ ſapientibus, l.2. C. de ſen.ex breui.reci.& no.in auth.de ap.& intra quæ tpa, §.ad hoc.Col. 4.in gl.or.& vide, ꝙ dixi in l.1.§.j.ff.ꝙ quiſq; iu.Bal. ¶ Sed pone, ꝙ iudex committit cauſam conſulendam & ſtatuit ꝯſultori terminũ octo dierũ ad conſulendum tandem non expectato termino pronunciat, an valeat pronunciatio? Videtur ꝙ non, C.commi.vel epiſt.l.iudex.C.de dilat.l.à procedente. Dic contra: quia pro hoc iuriſdictio ſua non eſt ſuſpenſa unde valet ſententia partibus præſentibus, vel citatis lata, & oportet appellari, C.de relat.l.j.per glo. & Bar. ¶ Sed nunquid poſtquam iudex commiſit cauſam conſulendam, & diffiniendam de partium voluntate, poteſt ad nutum recipere inſtrumenta, vel deferre iuramentum in defectum probationis, vel ſimilia? Videtur, ꝙ non, quaſi ſit concluſum parti & iudici, vel ſaltem parti: ar.de dilat.cum à nobis.C.de ap.l.ex illo tempore. per Bar.& fac.ff. de ap. l.ad principem. Credo, ꝙ poſsit: non tamen debet niſi ex iuſta cauſa ſuperueniente. commiſsio enim illa non ligat iudicis vigorem, ar.ff.de admi.tu. l.quidam decedens.& l.Titium & Mæuium.ff.de arb.l. non diſtinguemus. §.de officio. Bal. ¶ Illud vero nota, quòd punctus tranſmiſſus conſultori, debet formari de partium volũtate, vel interlocutionis auctoritate, C.de relatio.l.2.& cum puncto debet tranſmitti tenor actorum per deſcenſum, de quibus etiam in puncto debet fieri mentio, C.de relat.l.fin.& ibi Barto. ¶ Iudex qui non vult recipere libellum, vel accuſationem, facit litem ſuã vt ſumatur in authentic.de quæſtion.§.ſuper hoc. Idem, ſi illegitimam non admittit, argumen. C.de pact.l.penul. Bald. ¶ Iudex non facit litem ſuam in eo, quod non eſt petitum, l.4.§.hoc autem iudicium.ff.de dam.infect.& Bart.ibi plenę.

a ¶ De Appellatione.[a] Rubrica.

QVONIAM valida ſententia appellationis remedio ſubleuatur, vt diximus ſ̃.de ſententia, §.qm̃.ſ̃.in prin. idcirco decẽs eſt, vt pauca de appellatione perſtrin-
b gamus,[b] oſtendentes: quis poſſit appellare,[c] in quib.
c caſibus, & ex quibus cauſis poſſit apellari: & quando teneat appellatio, vel non: à quibus & ad quem, quando, & intra qđ tempus poſſit appellari: qualiter debet fieri appellatio, & qd debet appellãs agere: intra quæ tempora fiet appellationis proſecutio quoties ſit appellandum: quod ſit officium eius, à quo appellat: quod eius, ad quem appellatur: quis ſit effectus appellationis: & qualiter appellatio impugnetur.

ADDITIONES.

a ¶ Pileus poſuit hanc rub.& eſt vltima quartæ partis. ¶ T. poſt rubri. proximam poſuit iſtam, & eſt penultima ſui operis. ¶ Vber. de Bo. & Baga. in Cauil. quiſque poſuit de hoc rubricam ſui operis penulti. ¶ Ioan. de Deo Cauil.6.lib.rub.2.vbi in fi.fatetur, Vbert.de Bob.nil de ipſa rub.tractaſſe & in lib. Iudicum 1.2.& 3.parte. ¶ Bo.ſua parte 2.in tractatu libellorum, poſuit hanc rubric.& demum ſpeciales cauſatas ab illa. ¶ Aegidius c.70. ponit generalem rubricam de appellatione, & 12.ſequen.ad materiam, & prius cap.120.poſuerat formam appellationis ab interlocutoria. ¶ Alber. Gal. duabus proxi. rubricis ꝯtinuauit iſtam, & auctor. ¶ Nepos de Montealba. poſuit rubricam ꝯ appellationes. ¶ Guido de Suz. quando appellãdum ſit: & ſex ſequentibus tractat materiam. ¶ Gallicus, poſt diffinitiuæ tractatum ponit ex his caſib.li.6.ſpectantes ad hunc tit.& ad tit.de offi.dele.ſcripſi illo tit.ſuper rub.

b Perſtringamus. ¶ Tancredus quia omnia membra ſequentia poſuit præmiſit, quid ſit appellatio? & dicit quòd, Appellatio eſt ſententiæ, vel grauaminis releuatio, à minore ad maiorem iudicem facta ꝑtextu iniqui iudicis grauaminis, vel iniuſtæ ſententiæ. Plures diffinitiones poſuit Hoſt.eo.ti.§.j. Io.ponit vnam 2.q.6.in ſumma, vbi membra iſta non ponit, diſtincte tamen illa proſequitur Richardus in ſuis diſtinctionib. ſuo more diſtinguẽs hoc membrum.

c Appellare. ¶ Hoc interpoſuit Hoſtiẽ. quare appellatio ſit inducta? Rationem collige ex l.1.ff.eodem titul.in princip.& ex decre. cum ſpeciali. eod. tit.§.porro.

SVMMARIVM.

1 *Oppreſſus, ſeu iniuſte grauatus quicunq; ſit, etiã excommunicatus, poteſt à ſententia appellare.*
2 *Procurator, ſi contra eum ſententia feratur, & non appellet, an teneatur mandati.*
3 *Tutores & curatores a ſententia lata appellantes, tenentur ad proſecutionem appellationis.*
4 *[illegible]rocuratores qui, & quo caſu appellare poſſint.*
5 *[illegible]ator generalis alicuius capituli, quorum debeat habere notitiam.*
6 *Procurator tenetur appellationem ab interlocutoria, vel grauamine emiſſam proſequi, in eo loco, in quo lata eſt, vel grauamen illatum.*
7 *Appellatio nomine alieno facta, debet ab illo, cuius nomine prolatę eſt, intra decem dies ratificari.*
8 *Emptor tenetur exercere cauſam ſuę appellationis.*
9 *Tutor ſi condemneter nomine pupilli, non ſuo, pupillo prodeſſe vel nocere debet ſententia: & eius nomine debet appellatio interponi.*
10 *In criminalibus appellari poteſt, non ſolum à condemnato, ſed etiã a quolibet, etiam extraneo, & inuito condemnato.*
11 *Vno ex pluribus eiuſdem litis conſortibus appallante, & obtinente, an omnibus proſit.*
12 *Vno ex ſocijs litis appellante, & cum actore competente, an alter ſociorũ poſſit cauſam appellationis exercere.*
13 *Petente aliquo centum ab aduerſario, ſi aduerſarius abſoluatur pro quinquaginta, an petens poterit coram iudice appellationis petere integra, centum.*
14 *Seruus condemnatus an poſſit appellare.*
15 *Epiſcopus poteſt etiam ſine mandato ſpeciali pro ciuitate ſua, & ſubditis appellare.*

¶ Appellare quis poſſit.

a 1. §. Quis [a] poſſit appellare, planum eſt: quia omnis oppreſſus, ſeu iniuſte grauatus, quicunque ſit, vt
1 2.q.6.omnis oppreſſus.& c.ideo.extra.de appel.vt debitus † etiã ſi ſit excommunicatus, vt j̃.§.proxi.verſic.16. ¶ Item is cuius intereſt, & non alius, vel cui mandatum eſt, vt procurator, vel qui negotium alienum gerit, vt 2.q.6 non ſolent.& ext. de elec.cum inter R.& ca.ſtatuimus. & valet appellatio, licet parum interſit appellantis, vt ff.de app.à ſententia in princip.& extra de re iud. cum ſuper.& in præ.c.ſtatuimus.ext.de offi.deleg. ſuper eo. Vnde ſi cohæres in præiudicium cohæredis ſe cõdemnari patiatur, poterit cohæres appellare, licet ſine appellatione ſit tutus. ¶ Itẽ fideiuſſor pro eo, pro quo interuenit, poteſt appellare. Item venditoris fideiuſſor, victo emptore, appellat. ¶ Item herede victo, ab eo qui de inofficioſo agit, legatarij, & qui libertatem accepe-
b runt, appellant, vt[b] in prædic.l.à ſententia. ¶ Item ſi procurator victus non appellat, dominus poteſt appellare. ¶ Item emptore ſuper proprietate victo, venditor poteſt appellare: & econtra. ¶ Item procurator victus, qui litem eſt cõteſtatus, poteſt alium procuratorem ad appellandum conſtituere, cum ſit dominus litis: quia ipſe tenetur appellare, licet non teneatur proſequi appellationem, ff.de appella.ab executore.§.alio.& §.fin.& l.tutor.
2 ¶ † Breuiter autem nota. quod ſi contra procuratorem ſententia fertur, vel aliquid præiudiciale in iudicio fit, ipſe debet appellare: alioquin mandati tenetur, ff.de neg.geſt liberto §.fi. Vel ſi ex aliqua iuſta cauſa impedit appellare, puta metu, vt ext.de ap.c. ſi vel inopia, uel ignorantia, ut ff mã.ſi proc §.ſi ignorantes teneatur ſaltem id domino denunciare, ſiue dñs hoc ignorat ſiue non ut dominus, ſi uoluerit, appellet. hic autem procurator appellat, & licet ipſe uolens poſſit proſequi appellationem: inuitus tamẽ ad hoc non tenetur: debet tamẽ denunciare domino appellatũ eſſe, ext.de proc.c pen.C.e ti.inuitus.ſ̃.de proc.§ j.uer quid ſi ꝓcurator interceſſit. Et hoc etiam obtinet in actore, in negotiorũ geſtore, & fideiuſſore, ut & ipſi appellationem proſequi non teneant. C.de ap.ſi actor.ff e.à ſentẽtia.& in præ.§.ſi ignorãtes Secus autem eſt in uindicante necem defuncti: qui ſi appellauerit, proſequi tenetur, licet non teneatur appellare, C.ad Syl l.mino-
3 ribus.in fi.ff.e.propter uenenum.§ fi. ¶ † Tutores quoque & curatores appellare & proſequi tenentur appellationẽ, ff.ſi tu uel cur.ap.l.2.ff.de ap l.tutor.& l.negotiorum.& in præd. l. ſi actor. Idem etiam in geſtore, qui acceſſit animo gerẽdi omnia, ut ſ̃.cũ
4 & ille de alijs omiſſis teneat, ff.de neg.geſt.ſi pupilli.§ fi. ¶ † Procurator autem conſtitutus ad præſentãdum aliquem epiſcopo ad aliquod officium, uel ad recipiendum pro aliquo inueſtiturã de aliquo beneficio, uel ad petẽdum illi de aliquo beneficio prouideri, & ſimiles, appellare poſſunt, ar.ff.de proc.ad rem mobilẽ & l.ad legatum. Et per appellationem talis procuratoris, & etiã ꝑ ſciẽtiam eius, qua ſciuit partem alteram appellaſſe, dominus intelligitur citatus, ut ad curiam ire teneatur, ſecundum formã
c conſtit.ext.de elec.ſtatuimus.[c] Et hoc in procuratore ſpeciali: ſe-
5 cus in generali, ut no.j̃.§.qualiter.verſ.qd ſi proc. ¶ † Hinc eſt, ꝙ non ſufficit reſeruationem alicuius beneficii, uel inhibitionem, uel de-

ADDITIONES.

a Quis. ¶ Lib.6.
b Appellant, vt ¶ Supra prędi.omnia patent.
c Statuimus. ¶ Lib.6.quod dic, [illegible] cle.no.de ele.cauſam.